

L'ESTEL

de Mallorca

ANTIC S'ARENAL DE MALLORCA

PUBLICACIÓ INDEPENDENT DE LES ILLES BALEARS

ANY XII. NÚMERO 275 15 DE SETEMBRE DE 1993 PREU: 200 PTS

L'editor Pere Serra va anar a les trobades d'estiu per a la independència que es fan a Ses Tarragones i va parlar sobre la Gran Enciclopèdia de Mallorca i altres mitjans de comunicació del Grup Serra.

Tots els equips de la Unió Esportiva S'Arenal de la temporada 93-94 el dia de la seva presentació.

COMENÇA LA MOBILITZACIÓ POPULAR CONTRA EL ROBATORI D'AIGUA

(Redacció) Divendres dia 10 de setembre es va produir la primera acció de mobilització popular contra el transvassament de sa Marineta quan un centenar de joves van fer una marxa amb bicicletes des de Llubi fins al camí de Son Sitges de Baix, indret on en aquests moments actuen les excavadores. Els manifestants, en un acte reivindicatiu i festiu, van estendre pancartes, van destapar pots de fum, van cridar eslògans contra en Canyelles i van aconseguir aturar una estona les màquines que actuen amb una il·legalitat absoluta ja que als Ajuntaments d'Inca i de Llubi encara és l'hora que els hagin demanat el permís municipal d'obres. Veïnats dels bocins de terra de la zona estan indignats del tot perquè ara amb els camins tallats no poden accedir a les finques per donar menjar i abeurar els animals i perquè les màquines van arribar com els lladres, de matinada i sense avisar. Persones influents dins la comarca auguren un hivern explosiu ja que es parla de mobilitzar cívicament el jovent de les escoles i dels instituts, les associacions de la tercera edat, els clubs esportius, etc. de tota la comarca per fer front al robatori d'aigua.

Aquest periòdic es pot trobar a tots els quioscos de Mallorca. Exigiu-lo al vostre quiosquer si no el trobau

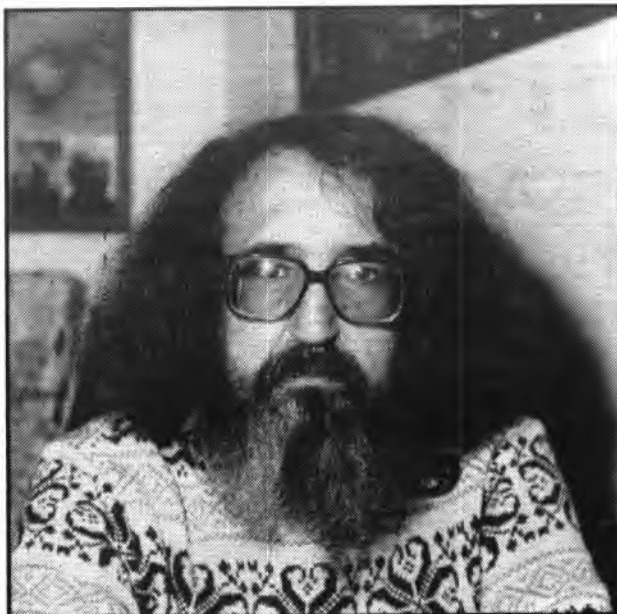
Un exemplar d'aquest periòdic serà regalat a cadascuna de les famílies de S'Arenal de Mallorca i comarca. Si us ha agradat, trobareu una butlleta de subscripció a la darrera plana. Envieu-nos-la.

Xafarderies

* Des d'Espectacles Trui ens envien la llista d'actuacions per a la segona quinzena del mes de setembre. Dia 17, Canyamel actuarà a Mancor de la Vall. Dia 19, a Bunyola, hi actuaran els Botibauxa. El mateix dia, en Tomeu Penya amb n'Aleix actuen a Olot. Dia 20, els Dois actuen a Bunyola, on hi ha les festes de Sant Mateu. També hi actua en Xesc Forteza. Dia 20 mateix farà un concert la Banda de Música de Calvià a Cala Millor per encetar les festes. Dia 22, a Cala Millor actua Nerudin, i dia 23, a Cala Millor, hi va La Noche Flamenca de n'Ana López. Dia 23, a la barriada de la Mercè de Barcelona, hi actua en Tomeu Penya i UC. Dia 25, a Cala Millor, hi actua Cristal. El mateix dia 25, Ossifar actua a Ciutadella de Menorca, i dia 26, a Cala Millor, hi actuarà Zarza.

* Mentre a Llubí hi ha unanimitat respecte que el Govern no s'ha d'endur l'aigua de la comarca, a Sencelles hi ha dos bàndols ben definits: els qui no volen que la s'enduguin i els partidaris del batle i d'en Ventura Rubí que diuen que sí. Hem telefonat a totes les cases que tenen telèfon d'aquests dos pobles i podem dir que només a tres dotzenes de cases estan a favor de que els xuclin l'aigua i els deixin els pous eixuts, amb el perjudici que això comportarà per als pobles de la comarca i la seva agricultura.

* Els diaris forasters de Ciutat, com és natural, han pres part en aquest plet i, també com és natural, estan en contra dels pagesos i a favor d'endur-se l'aigua cap a les zones turístiques. El raonament dels articulistes forasters, o que escriuen en foraster, és que l'agricultura no serveix i que Mallorca ha de viure del turisme. Tanmateix obliden que a la conca d'on volen treure l'aigua hi ha turisme i molt. El Port de Pollença, el Port d'Alcúdia, la Platja de Muro, Can Picafort de Santa Margalida i de cap a Artà són zones ben turístiques i pateixen les mateixes restriccions d'aigua que les zones turístiques de Ciutat o Calvià.

És en Mateu Joan Florit, editor de l'Estel. Va pels carrers i places dels pobles de Mallorca demanant l'opinió de la gent i espargint la bona nova que els mallorquins, tenim una llengua, una història i una cultura que, de cap manera és la castellana. Molts el prenen per un profeta de temps antics, per un home que dona esperança a un poble, massa vegades atupat.

* Tornant a Sencelles, algunes persones a qui telefonam per fer-los subscriptors ens han tirat en cara que ens posam amb la vida privada del senyor de Son Saletes. Nosaltres només hem tret a la llum allò que tot Sencelles sabia. Hem escrit amb lletres de motllo allò que la gent xerrava a cau d'orella i això n'ha escandalitzat més d'un. Tanmateix la gran majoria ha estat contenta de saber la veritat i avui poden dir que L'ESTEL és el periòdic més llegit a Sencelles i Llubí. Hem fet subscripcions a balquena en aquests dos pobles. Al pròxim número us direm quants de subscriptors hi tenim, ara podem dir que la mitjana per habitant és la millor de Mallorca.

* De Convergència Nacionalista Balear ens envien un comunicat que diu: "Volem expressar la nostra indignació pel tractament que el Govern de Madrid està donant a la cessió del 15% de l'IRPF a les comunitats autònomes. El mon empresarial de les nostres Illes no pot seguir suportant la pressió fiscal a què l'està sometent el govern del PSOE. Convergència Nacionalista Balear comunica que donarà suport a qualsevol iniciativa seriosa, ferma i decidida, destinada a defensar els interessos econòmics i de país del nostre poble."

* Estam d'acord amb els amics convergents i més amb els d'ERC. Això del 15% és poca cosa, i no duu més que misèria a tot l'Estat espanyol. A la República Federal Alemanya cada estat recapta tots els seus impostos i paga un 25% al govern de Berlín. Els estats que fan molta feina, poden gastar molt, i els que no en fan tanta, no gasten tant. El govern central alemany no gasta doblers en festotes ni parla de solidaritat, però els alemanys, que fan feina cadascú al seu redol, són els més rics, i fan d'Alemanya la nació més rica de la Terra. Els espanyols, amb la seva solidaritat i el seu robatori continu als catalans,

de cada dia són més miserables i ens arrossegueu, a nosaltres, a la misèria. La solució és coneguda: La independència dels miserables amos espanyols!

• En Pau Manresa, que regentava la sabateria Estil Anamé, va morir ara va tres mesos a s'Arenal. En Pau, home interessat sempre per la cosa pública de s'Arenal i gran conversador, era subscriptor d'aquesta revista des de feia molts d'anys. El vegem en el Cel.

• Na Bàrbara Roig, del Bar Les Oliveres, es queixa que al carrer de Trasimè, hi ha molt de trànsit, moltes retencions i molt de renou. La solució seria llevar tots els aparcaments del carrer i fer-lo d'una sola direcció. Que els cotxes vinguin de Ciutat i se'n tornin pel carrer mar d'Aral.

• El president de l'associació de la tercera edat del Píllarí, ens diu que la seva associació no té local. Que ha fet gestions davant na Maria Teresa Rattier i davant en Gaspar Oliver, regidor de participació ciutadana de l'ajuntament de Ciutat, i fins ara res de res. Som dos-cents socis i fins ara ens reunim a l'església, ens diu el president.

• El poderós Josep Casas, propietari del Restaurant Espectacle Es Fogueró, ha desaparegut de l'escena. Els propietaris del Casino de Mallorca són els qui gestionen Es Fogueró. Qui es queixa i fort és en Joan Frau, del Píllari, propietari dels terrenys i de la casa antiga, que diu que l'hi ho han pres tot.

• De l'Institut Balear de la Joventut ens envien un fax per veure si els feim propaganda gratuïta. Diu així: "La Conselleria de Governació mitjançant l'Institut Balear de serveis a la Joventut ha obert el termini de sol·licitud de places per l'Alberg Residència d'Estudiants de s'Arenal, que després de la seva total remodelació obrirà les portes el pròxim dia 4 d'octubre per oferir als estudiants de COU, així com mòduls professionals II i III a universitaris de la part forana, d'Eivissa i de Menorca la possibilitat de residir a s'Arenal, oferint un lloc d'estància permanent adequat a les exigències d'estudi i que possibiliti activitats formatives i culturals. Els interessats poden telefonar al 723113-720201". Nosaltres podem afegir que l'autobús express passa cada deu minuts i que empra 15 minuts per arribar a Ciutat. Au, estudiants, animau-vos i veniu a viure a s'Arenal i no us oblideu de fer una visita a L'ESTEL DE MALLORCA.

NOTA DE LA REDACCIÓ

L'Estel de Mallorca vol posar de manifest que els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors. Totes les persones o entitats que se sentin al·ludides pel contingut d'aquesta publicació tenen a la seva disposició la secció *Cartes al Director* que admet escrits que compleixin els següents requisits: * L'extensió màxima són vint-i-cinc retxes, escrites a màquina. * Les cartes han d'anar signades per l'autor amb noms i llinatges i ha d'incloure adreça, telèfon i D.I. No es publicaran textos firmats amb pseudònim o inicials i quan l'escrit provingui d'un col·lectiu, ha de signar-lo un dels seus components.

L'ESTEL

de Mallorca

ES POT TROBAR A TOTS
ELS QUIOSCOS DE
MALLORCA AL PREU DE
200 PTS.

MANTENIM EL PREU DE
SUBSCRIPCIÓ DE 1.500 PTS.
PER 12 NÚMEROS

Fins un 25% de descompte amb la presentació d'aquest anunci
ÒPTICA SBERT
SANT MIQUEL, 83 (Cantonada Avingudes)
Graduam i adaptam lentilles
Per la compra d'unes lentilles li regalarem un altre parell d'iguals.
Ulleres de sol i graduades
Tif.: 72 14 25

L'ESTEL DE MALLORCA. Publicació independent de les Illes Balears. Edició i direcció: Mateu Joan i Florit. Col·laboradors: Gracià Sánchez i Font, Jaume Sastre, Bernat Joan i Mari, Mateu Sastre, Climent Garau i Salvà, Miquel Julià.
Depòsit legal PM 473-80. Impressió: Hora Nova S.A. Publicitat i subscripcions: Camí de les Pedreres, 30. Apt. de Correus, 124. 07600 - s'Arenal. Tel. 265005. Fax: 269941.

L'esperit republicà

La crisi de les botigues (II)

Joan Quetgles Professor de Filosofia d'IB

Una qüestió prèvia: no és el cas que jo pretengui donar cap tipus de consell sobre allò que haurien de fer o deixar de fer els botiguers de Mallorca o de la Catalunya continental. Pel contrari, pens que és fora de lloc la postura del funcionari-polític, o del missèr, o del periodista, que s'atreveix a pontificar sobre el que haurien de fer els botiguers. Fa poc, un polític d'esca-lafó, un "soriano", vingut "a provincies" a explicar les idees que se'ls havien acudit allà al desert central, deia que un dels mals de les botigues de les zones turístiques era que la seva oferta no s'acomodava a les demandes dels clients estrangers. Aquest "sorità"—com fan sempre els "sorians"—s'havia oblidat del fet que havien estat els mallorquins els que havien tingut la gran habilitat de desfermar amb èxit una revolució social basada en el terciari, a finals dels cinquanta. I és que ells continuen absolutament fidels al lema "Castella, dins la seva misèria, orgullosa dels seus parracs".

Els botiguers locals es consideren en desigualtat de condicions per fer front a la competència de les grans empreses comercials, de les "grans superfícies". Una bona part d'ells pensen que han estat traïts per Gabriel Canyelles i pel PP. Se senten indefensos i sense moltes possibilitats de maniobra. En un primer moment, d'una manera espontània, els surt com una mena de crida nacionalista natural; van i s'exclamen que a veure com és possible que el govern d'aquí doni tota casta de facilitats a aquestes grans empreses que vénen de fora. Ells, els botiguers, voldrien fer una crida "mallorquinista", però no els acaba de sortir per manca d'autèntic sentiment nacionalista. Ara, en aquests moments, és quan s'adonen que tenen sentiments, sí, però no disposen d'un discurs coherent. Perquè resulta que, en efecte, les seves queixes són reals —i tant!—, no hi ha dubte que molts de botiguers de les Illes són en una difícil situació econòmica; també sembla que és una història ja sabuda que un parell de milers de petites botigues hauran de tancar.

Encara que en Canyelles vingués amb tot el seu poder —que és més aviat minso— en favor dels petits botiguers, no podria aturar l'arribada de les noves grans superfícies. Si a partir d'aquest any 1993 havien de començar a circular lliurement homes i capitals per tot Europa, amb quins arguments es podrà impedir la vinguda d'una empresa espanyola, en aparença almenys, amb un president espanyol que nom Isidor Alvarez. A més, ja fa anys que "El Corte Inglés" és perfectament instal·lat a la plaça Catalunya de Barcelona. Em fa un poc de vergonya haver de dir una cosa tan evident com és que en Canyelles i el Partit Popular no representen —ni ho pretenen— cap línia nacionalista a Mallorca. El Partit Popular no defensa altre nacionalisme que l'espanyol, tot i que en Canyelles aprofiti totes les ocasions per fer populisme "balear" i clami contra els "lladres de Madrid" un parell de vegades a l'any. Tot sigui per arreplegar els vots que tan decididament li atorguen les classes populars de Mallorca, inclòs el sector dels petits i mitjans botiguers.

Aquesta és la qüestió: el retard nacional dels catalans insulars i del sud. Això fa que no estiguin suficientment representats per partits nacionalistes catalans en defensa dels seus interessos nacionals i de classe (Home! Hem de considerar que tot i que CiU disposa de majoria parlamentària, els seus avenços nacionalitaris són més aviat de via lenta, molt enfora de la situació aconseguida pels partits nacionals de Flandes, posem per cas.) La part de novetat d'aquest escrit és per dir que el retard nacional dels mallorquins i dels valencians no és degut a un dèficit d'informació o a una manca de preparació intel·lectual. Les classes populars mallorquines han pogut fer la revolució social moderna dins el franquisme, sense entrar en oposició frontal al Règim. Dins aquest nou ordre econòmic s'ha donat la florida de les "pimes" i de les botigues. La floració de les petites botigues de caràcter familiar va ésser extraordinària. Haguéssiu vist amb quina audàcia aquell pagès de s'Horta muntava tot un supermercat a Portocolom, o aquell sabater de Llucmajor obria un negoci de lloguer de bicicletes a s'Arenal.

Els nous i antics botiguers van junts sense distinció d'origen. Aquesta terciarització de la societat dona lloc a tot un seguit de confusions i de contradiccions dins el si de les classes populars de Mallorca. Mentre al Principat es manté una potent burgesia, a les Illes es fa més difícil la distinció de classe social i el paper que juguen els diversos sectors dins el procés social i històric. Vull dir que s'ha donat no solament una gran mobilitat social, sinó que també els individus i els sectors socials molt específics han sofert continus canvis d'orientació social. El resultat d'aquesta embull de classes, és la permanència d'una gran confusió ideològica, amb moltes situacions d'alienació nacional o de classe. Per posar una història bastant corrent: és la del botiguer que té un negoci familiar pròsper i que, anys enrera tenia ingressos mensuals nets de més d'un milió de pessetes; pensava que havia tocat amb un dit en el cel; pensava el botiguer que pertanyia al cercle dels "senyors de l'univers" i passava a viure dins un món forjat per la seva fantasia com si fos un gran senyor; malmetia els seus guanys per satisfer el seu miratge i mostrar un tren de vida de gran burgès: iot —avarat quasi tots els dies de l'any—, cotxe d'importació, xalet de 40 milions, viatges, diversions, etc. Però no per mans foradades deixava de ser el que era: un petit botiguer ple de deutes, que no tenia una bona cura del negoci; un home amb una formació intel·lectual feble i amb una visió del món infantil. És ara que hi ha poc calaix a la botiga que s'adona que feia d'en Pere de sa Gerra.

PARLAR BÉ POC COSTA

El vestit

Joan Escanelles i Llinàs

En Paradise Lost, l'immortal poema de John Milton, es diu que Adam i Eva, per ocultar llur desobediència i la vergonya del pecat, s'endinsaren als boscos i, elegint les figueres de Malabar o Dècan, amb fulles amples com escuts d'amazones, embastaren els primers vestits de la història humana. A partir d'aquell acte eminentment civilitzador, la vestimenta i l'home són inseparables.

Si bé no cal exagerar, tot admetent que hàbit no fa monja, ni mussa, canonge (podem estar-nos de dir que "el hàbit no hace al monje") o que, fet i fet, sa moneia, per bé que la vesten, sempre és moneia, s'ha de reconèixer que el vestit és un instrument d'identificació personal i un fenomen de cultura verament significatiu, com ho expressen els adagis: en lo vestir està el sentir o dis-me com vistes, te diré com pense.

Sia, doncs, per adorn (mai per "adorno") o per abrigament, no s'aflixen, els homes, de la indumentària, sobretot si és moda (si "està de moda", l'espanyol ho sabrà distingir). Tanmateix, hi ha persones que s'empolainen tot seguit, plantosos i gallards els uns, i d'altres fets un carnestoltes, amb roba cridanera (no en digueu "llamativa") i extravagant a qui pot més. Tot i això, és cert que vestir bé fa il·lusió, que primer aniríem de vint-i-un botons ("de tiros largos" no convé), abans que garroners o mal engiponats, i que tota la vida en conversam des que el món és món.

En aquesta parla, tanmateix, graneja un munt barbarismes, que truquen o substitueixen les formes nostrades i que s'han de treure d'enmig. Se m'acuden exemples: "albornós" com a barnús, "camisson" per camieta o camia de dormir, "sapatilles" en lloc de sabatilles, "hombrreres" i no muscleres, "sostens" en comptes de sostenidors, pijama pronunciant a la forastera i, sortint de les peces interiors, "mono", "guardapolvo", "gaban" o "gabardina" supleixen la granota, el guardapols, el gavany o la gavardina. Se sent dir "laç", "pajarita", "gorro", "nilon" i "lliga" en perjudici de llaç, llaci, casquet, niló i lligacama o trobiguera. Dels pantalons vaquers o bé texans, n'hem de sentir "tejanos" o "vaqueros". Apar que es vulguin apedaçar la llengua amb les retalladures d'una altra: no s'ha de consentir. Posseim, de paraules pròpies, un gran assortiment; el "surtit" manllevat no ve, doncs, a fretura. Val més retall nostre que un "saldo" foraster.

Tocant a la mudada interior (no se'n diu "traje"), concretament a les virtuts de l'ànima, rebutjarem allò que és inautèntic. Això no obstant, al desertor infel·lic de la causa comuna no li assajarem un vestit nou, a pesar dels demèrits. Només en blasmarem el canvi de camisa (mal que li pesi, no serà de "jaqueta"). Que s'endiumengi de vergonya, és clar, fins que li pesi la conducta.

Aquest periòdic està realitzat amb equips d'informàtica

Canon

Carrer de Jesús 34 baixos
Tlf.: 20 73 62 (5 línees)
Fax 20 40 29
07003 Ciutat de Mallorca

¡ELS MIRACLES D'EN
JAUME JOAN BOVER!
LES MANS QUE
CUREN!
C/ Joan Alcover, 10
entresol
Tlf.: 46 44 00
Ciutat de Mallorca

RESTAURANT

SES COVES DE GENOVA

BACALLÀ AMB SANFAINA - MONGETES AMB BOTIFARRA -
VADELLA AMB BOLETS I ALTRES DELÍCIES DE LA
CUINA GIRONINA.
APARCAMENT PRIVAT
DILLUNS TANCAT

C/ Barranc, 45

Tlf. 40 23 87

GENOVA

• Desgraciat accident a la badia de Ciutat. Quan arribava en visita amistosa -després d'haver arrasat les restes de la cultura bàrbara de Mesopotàmia, a l'actual Iraq-, el portaavions nuclear "Dakota", una barqueta carregada de fanàtics, armats de fones, n'ha sortit a l'encontre. Els inconscients ecologistes s'hi han enfrontat en singular batalla de novel·la de cavalleries i podrien haver impedit l'entrada al port dels nostres amics i aliats estato-unidencs. Folls, en no haver tingut en compte cap mesura de seguretat, i a conseqüència d'aquest lamentable acte delictuós, els tripulants de la barca han mort en xocar contra el portaavions. Una demostració ben palesa de la irracionalitat i perillositat d'aquests grupets independentistes que no entenen ni volen entendre el progrés i l'ordre de què gaudim. Gent de mal viure, homes i dones sense gaire estudis que insulten el General Franco, estan a favor de la immigració, volen rompre Espanya en trossos. Xurma que voldria que Mallorca tornés al temps en què els mallorquins, en lloc de gestionar els hotels de les companyies sud-africanes, anaven a llaurar de sol a sol o havien d'emigrar al Perú o l'Argentina.

El més penós del desgraciat incident és que pareix que cerquen màrtirs, víctimes de la "causa" que defensen. Després, malauradament, en el funeral i posterior enterrament dels fanàtics, es polititzen els actes religiosos i de dolor, sense respectar cap sana tradició cristiana ni als propis familiars. I pensar que encara hi ha un reduït sector d'electors que els segueix el joc! Servituds i grandesa de la democràcia. No entenen que participar en una guerra d'extermini, foragitar immigrants, barrar el pas a gitanos i negres i anar a votar tranquil·lament cada quatre anys és lògic, just i consubstancial amb una autèntica democràcia madura.

Amb ho senzill que seria declarar-los il·legals, fer-los tancar pel Sant Ofici!

• Ha aterrat al nostre supraeroport el primer avió especial de la sèrie "Ramon Llull", amb capacitat per a tres mil cinc-cents passatgers. La grandiosa aeronau -provada amb èxit en la guerra del Golf per al transport de soldats- ha estat construïda íntegrament en l'ex-RDA, avui part indissoluble de la gran Alemanya unida, capdavantera en la lluita pel Nou Ordre Internacional preconitzat pels EUA.

• Una nova polèmica parlamentària commou l'opinió pública. Es parla de la necessitat imperiosa d'ensorrar la Seu per causa de l'ampliació del Casino "Rei d'Espanya" que hi ha al costat. Els petits grups opositors tornen a les seves, disfressats d'ecologistes ara que no poden agitar la bandera roja després del fracàs del comunisme a Rússia. Com si els minoritaris, rebutjats a les urnes pel poble, tinguessin res d'important a dir! El partit del Govern, sobri, realista, pragmàtic, ajudat en aquesta gran tasca modernitzadora per totes les institucions socio-culturals i empresarials de les illes, ha explicat amb dades i xifres els guanys en divises obtinguts per l'ensorrament, ja fa set anys, del castell de Bellver i per la posterior construcció, en el mateix emplaçament, d'un fabulós hotel de quatre mil places. Ara mateix, l'ampliació del Casino "Rei d'Espanya" permetrà augmentar en més de cinc-cents mil el nombre de turistes que el visiten. Indubtablement, l'oposició testimonial -pacifistes, defensors utòpics de la natura- no hi té res a fer, i només uns partidets formats per quatre poetes residuals poden atrevir-se a posar entrebanca al nostre progrés econòmic.

• S'ha fet públic el Decret Reial que, amb el suport del Sant Tribunal de la Inquisició, fa referència al nou pla d'estudis. L'edicte diu que es mantindrà l'aprenentatge dels idiomes estrangers, principalment de l'anglès, l'alemany i el danès, finint, emperò, les subvencions per a l'ensenyament del català. També es mantindrà l'obligatorietat de la informàtica en tots els cursos. Caldrà aprovar -per poder obtenir el títol- el

Crònica d'actualitat (III)

MIQUEL LÓPEZ CRESPI

nou catecisme dictat per Roma i el Concili de Trent. I, per garantir encara més la supervivència de la fe, s'exigirà, per a poder trobar qualsevol feina, haver fet els curssets de cristiandat i fet una peregrinació a Lurdes. Caldrà d'haver aprovat el curs "L'única forma d'arribar a Déu: el via crucis dolorós" de Sant Ignasi de Loiola. Pensen les autoritats, els doctors de la Universitat, amb aquestes mesures, posar fre a la influència perniciosa de l'heretgia i del materialisme ateu que ens envaeix. La santedat del Decret Reial brilla amb lluminosa claror, guiant els creients penedits de llurs pecats. Però la humanitat és dolenta, i a vegades digna de l'extermini, d'un gran diluvi universal. Matàrem Jesucrist!

• A causa de les continuades faltes de disciplina dels treballadors dels hotels, les vagues permanents,

la falta evident de productivitat, hom aprova una llei a Madrid, refrendada pel Parlament de les Illes, que eximeix de penes qualsevol propietari que, amb motiu justificat, doni mort als seus empleats. S'espera d'aquesta manera, aturar possibles onades de protesta sindical i mantenir dins uns costos raonables el preu de la mà d'obra. El primer hotelier que s'ha acollit a la nova normativa ha estat don Enric de la Penya i Tudurí, que, amb ses pròpies mans, i sense necessitat d'ajut, ha ofegat una cambrera que s'havia negat a fer més llits dels que deia que li tocaven. Esperem que pugui tornar la pau a la nostra principal font de riquesa: els hotels. Fins ara havíem patit una febre d'assemblees incontrolades i de reivindicacions sense sentit. La força, el fuet, les condemnes a galeres, són els únics remeis contra els criats sense professionalitat que protesten.

Parlem clar i llampant

Per Joan Antoni Estades de Montcaire i Bisbal

Ràbia, desperta't

Mallorquins que renegau de Catalunya i vos ompliu la boca, només, del nom d'Espanya, que sou de pardals! Vos prenen el pèl! No vos adonau que això és una mentida!

Aquesta Espanya, forastera, i falsa, vos mirará onsevulla, com la madastra mira els fillastres.

Mallorquins que vos avergonyiu de la sang dels vostres avis i conversau als vostres fills, en una llengua manllevada perquè, això vos sembla que fa senyoriu, esperau una miqueta més.

No vos torbeu gaire en veure desfilar, davall la vostra mateixa finestra, el vostre propi bagul; i ja fora de casa, ca vostra serà, per sempre la llar dels vostres fossers.

Com que la Colònia és "rica", la metròpoli troba que ja està bé així: li podem xupar encara més

Ho diuen els mateixos diaris escrits en foraster. La nostra comunitat, dita autònoma, no accedirà a poder gestionar l'almoina del 15% de l'IRPF.

Jo era un tutup en comptabilitat, matemàtiques a l'escola, però entenc que si un ha sabut fer els comptes per guanyar i pagar molts de doblers també sabrà fer-los per tenir cura d'una almoina de poques taules. Per veure això no importa haver anat a Salamanca ni haver descobert Amèrica.

El que passa és la mar de senzill: quan més té més brama, i les metròpolis (França, a Algèria, Castella ahir a Amèrica i avui a Euskadi, Galícia i Països Catalans) són molt llèpoles de les seves colònies i ho seran fins la fi, quan les colònies es cansin que les xupin i diguin: Ja està bé! Aquest dia, mallorquins, ha arribat.

El mal gust d'un diari "foraster" a Mallorca

El darrer dia d'agost, un diari de Ciutat —que com els que encara tenim s'imprimeix en foraster— publicava un article del periodista "democràtic" de Madrid Luis Apostua, titulat "Broma històrica".

Que articletxos, així com així, fent befa i uleia del

nostre nacionalisme català, puguin sortir a les pàgines de l'ABC o EL País, té una justificació; però que un diari de la nostra terra —aquesta terra nostra de parla i sang catalana, tant si volen com si no volen— ho admeti sense més raons, no s'explica de cap manera. No és cap broma històrica, és una feta que no té nom i de molt mal gust, per descomptat.

L'Apostua es vol riure dels catalans, parlant de la Lituània de l'Empordà. Pobret! Jo m'estim més esser ciutadà de la Lituània de l'Empordà que no pas bosni, envaït i colonitzat, de la Sèrbia de la península Ibèrica.

Reial visita a Cort de Joan Carles i Sofia: un acte mal garbat

El 21 d'agost passat, el senyor Joan Carles I —descendent d'aquell "galant verd" qui ara ha fet quatre-cents anys que es féu catòlic per a esser rei de França després de jurar i perjurar, deu anys abans (1583), que hom no canviava de religió com es canvia de camisa— visità les Cases de la Vila de la Ciutat de Mallorca per destapar una placa que el proclama, a ell i a la seva esposa Sofia, visitants predilectes de la dita Ciutat, capital de la nostra illa.

Essent que fins a darrera hora els diaris no comunicaren la notícia, hi hagué moltes absències, fins i tot entre els regidors i polítics gens sospitosos d'antimonarquisme.

Però l'absència més important fou la del públic (el públic mallorquí) perquè la gent que hi havia aquella hora a la plaça de Cort eren turistes que es demanaven què feien allà aquells municipals de gala a cavall i aquells policies que vigilaven fins i tot dalt dels terrats i no deixaven passar ningú que no dugués, damunt ell, butla de bona recomanació.

El cap de l'Estat mal anomenat espanyol i la seva dama arribaren puntuals a la visita. Baixaren del cotxe, entraren a l'interior de l'Ajuntament, d'on sortiren al cap de vint minuts, i tal com havien vingut se'n tornaren amb el seu automòbil. Del tragí, els mallorquins que no dúiem butla, no en tinguérem art ni part. Fou un acte mal garbat.

Prada-93, vint-i-cinc anys d'amistat

"Li sobra màquina!". Prop de l'èxtasi, en Joan el Negro definia així el joc del Barça, davant el televisor.

Molts dels assistents a algunes de les vint-i-cinc edicions de la Universitat Catalana d'Estiu també troben que a aquesta Universitat li sobra màquina. I és bo que els illencs sàpiguen que, a desgrat de dificultats de transport i d'incerteses sobre la consciència nacional, el nostre jovent gairebé sempre és present a Prada per damunt de la quota que per demografia ens correspon. La voluntat del rector de la nostra Universitat i la col·laboració de la conselleria de Cultura fan el miracle anual de col·locar un centenar dels nostres joves a Prada de Conflent.

Per al nostre jovent es tracta d'una ocasió única per entrar en contacte amb catalans del Principat, del País Valencià, de l'Alguer i de la Catalunya Nord. Però també és una ocasió per retrobar el nostre bressol originari que va ser, a més a més, la part continental del Regne de Mallorca. Precisament a la vila de Formigueres, a ponent de Prada, morí el nostre rei Sanç i fou enterrat a Perpinyà, la nostra capital continental que encara mostra amb orgull el Palau dels Reis de Mallorca. A llevant, prop de Perpinyà, a la vila de Pecillà, el rei Jaume II de Mallorca feu construir les murades, que romanen dretes en gran part (sempre sent una estranya nostàlgia quan hi visit l'amic Bascompte, castigat pels inquisidors espanyols a no sortir d'aquell corneló de la pàtria). Ben prop, a Vilafranca podem, si la tenim, fruit de l'afecció al romànic davant la portada rica i austera de l'església parroquial; i l'afecció esdevé amor i entendiment quan passejam pels seus dos únics carrers entre cases, modestes casetes, dels segles XII o XIII, plenes de portals i finestrons romànics o d'un gòtic incipient. Enlloc no he sentit la quotinianitat de l'art d'una manera més directa. I a les abadies de Sant Miquel de Cuixà i de Sant Martí del Canigó, anteriors a l'any mil, podem veure com era Catalunya quan els Països Catalans, dels Pirineus per avall, encara eren sarraïns. I també podeu trobar poblets com el Catllar o Cornellà, que ignoren la potència expansiva que exerciren les seves terres i que

són més poc coneguts que els seus homònims meridionals, que ja ni recorden la seva paternitat pirinenca.

Però allò que més impressiona de Prada, cada any, durant deu dies d'agost, és l'amistat. L'amistat en totes les seves manifestacions. L'amistat que resulta de la miraculosa mancança de barreres humanes entre els assistents. A Prada no s'hi fa res: s'hi viu. Per primera vegada, després d'un curs de treball, a la Universitat Catalana d'Estiu no hem de transformar el món, no hem de lluitar contra la massa quotidiana

adversitat. Allà és suficient deixar-se endur per l'ambient, per l'eufòria, per l'optimisme, per la constància que la utopia és possible i Prada n'és la prova. Prada és un llum al final d'un túnel fosc. A Prada, la Pàtria, generalment dissortada i esquiva, per una vegada esdevé generosa i recomfortant.

Prada renova cada any la sorpresa d'agradar als joves, essent, com és una revifada de l'esperit vell i arreconat del maig del 68. I és que a Prada, quan s'acaba, com Humphrey Bogart a "Casablanca", tothom sap que allò pot ser el principi d'una bella amistat.

Joan Mir
Prada del Conflent 1993

TALLER RIERA
Reparació d'automòbils,
mecànica, xapa, pintura al forn
C/. Girfalc, 3. Tlf.: 10 03 15.
07182 — SON FERRER

TALLERS

AEROGRAFIC

CARROSSERIA I PINTURA, S.L.

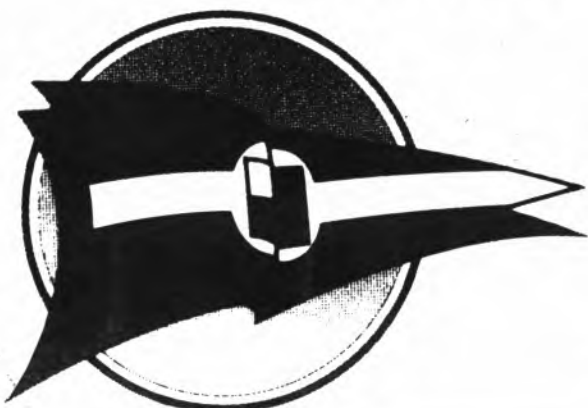
Planxa - Pintura - Carrosseria - Isotermos
Retolació per ordinador

Camí dels Reis, 26
Polígon Son Castelló

Tel. y Fax 20.23.80

07009 - CIUTAT DE MALLORCA

La directiva del Club Nàutic s'Arenal desitja un bon final d'estiu als arenalers i visitants.

Club Nàutic s'Arenal
Carrer de Roses s/n
S'Arenal de Mallorca

TENNIS SON RIGO

Tennis Squash
Futbol-sala Volei
Hàndbol Mini golf
Petanca Tennis Taula
Cir. Footing Gimnàs
Final Avda. Son Rigo - Tel. 74 33 66
Sometimes - Palma de Mallorca

SERVICIO OFICIAL **OPEL**

SERVIAUTO ARENAL S.A.

Carretera Militar, 185 - LAS CADENAS
07600 EL ARENAL - PALMA (BALEARES)

Tel. 26 81 11
Fax 74 32 77

Carretera Militar, 185 Ses Cadenes
07600 S'ARENAL DE MALLORCA

HA MORT BIEL CARAGOL, LA VEU INSUBORNABLE DE LA MALLORCA PROFUNDA

(Editorial)

La primera setmana d'agost va morir víctima d'un tumor cerebral el gran cantador mallorquí, orgull de Mallorca sencera, en Biel Caragol de Sineu. Tenia 55 anys. Si en Biel Caragol hagués estat un gitano o un foraster la seva mort hauria provocat una commoció social com la que va provocar la desaparició del gitano Camarón de la Isla o de l'espanyol Antonio Molina. Però no, Biel Caragol forma part d'una nació oprimida per Espanya i que lluita per la seva independència. Com és natural, doncs, la malaurada desaparició d'una de les figures més glorioses i estelars de la cultura popular catalana ha estat ignorada aposta per la majoria dels diaris forasters de ciutat i per una classe dirigent tribal renegada, amant de les sevillanes, nostàlgica del franquisme i dels Ele! Ele! Olé! Cara al sol! Arriba España! Viva Franco!, com el batle de Palma pel PP Joan Fageda, Josep Carles Tous, Miquel Munar, Mre Teresa Ratier, etc., que en lloc d'honorar Biel Caragol preferixen anar a la vetllada La noche de la copla española celebrada a Ses Voltes i on van actuar Emilia de Cádiz, Gloria del Pino, el ballet Reflejos de España, Tito Aznar, etc. etc. Tot això mentre a Calvià el PSOE patrocinava l'actuació de Los Chunguitos, uno de los grupos rumberos más importantes del panorama musical español. Bé idò, nosaltres, des de L'ESTEL DE MALLORCA, volem retre un homenatge a Biel Caragol, un mallorquí fidel i lleial a aquesta terra, un orgull per a la Mallorca profunda, valenta, insubornable i irreductible, la Mallorca del Tio Gori de Sa Serra, d'en Xesc de Son Cloquer, de Madò Buades de Sa Pobla, d'en Biel des Cantó de Llubí, d'en Biel Majoral d'Algaida, d'en Climent Garau de Lluçmajor etc., la Mallorca autèntica del ball de bot, del pa amb oli, dels siurells, de l'arros brut, del frit i de la porcella rostida, que ben aviat s'espoliarà de damunt aquests polítics traïdors llepaculs d'Espanya criats de l'imperi i que conquerirà d'una manera pacífica i democràtica la independència. Com a millor homenatge hem pensat reproduir una entrevista que un altre sineuer de raça, Biel Florit Ferrer, l'autor del memorable llibre Històries de Son Sarigot, li va fer l'any 1980 com a homenatge personal seu i publicada a Mallorca Socialista fa tretze anys.

**Mallorquins! Mallorquines!
Tothom dempeus!**

**Que sonin les xeremies i les ximbombes!
Honor i glòria eterna per als mallorquins lleials
com en Biel Caragol!
Befa, oprobi i escarni apocalíptic per als
traïdors, escorrialles de la Humanitat!**

SEAT AUTOMÓVILES BERLIN

Exposició: Plaça dels Nins, 21
Tlf.: 49 25 06
Taller: Carrer Berlin, 33. Tlf.: 49 25 06
S'Arenal de Mallorca

**Perruqueria
DORIS**
Depilació UNISEX
Manicura
Pedicura
Cl. Sant Cristòfor, 25. Tlf.: 26 79 79
S'Arenal

Bar Pfenning

Menjars alemanys
Avinguda Nacional, 55. Tlf.: 26 10 90
S'Arenal de Mallorca

L'ESTEL Tel.
de Mallorca 26 50 05
El millor suport publicitari
de la seva empresa
a la nostra comarca

EN BIEL CARAGOL I AQUELLA CULTURA QUE NO S'APRÈN A LES ESCOLES

Gabriel Florit i Ferrer

A en Biel Caragol, al D.I. li diuen Gabriel Munar Esteve, i va néixer a Sineu l'any 1938.

Tot el que sap de ball de bot i de cantar tonades de ximbomba, ho aprengué quan era nin, de son pare i sa mare. No ha tengut més mestres que son pare i sa mare.

Son pare feia feina a la mina i sa mare feia de mestressa de casa. A més anava a fer net, per aquí, per allà. Ses Cases Noves va ser l'escenari natural de les seves primeres cantades, de nin. Es tracta d'un barri del poble que, fins fa molt poc temps, era considerat per la

resta com un barri de segona. No sé com vos ho diria. Potser perquè era un barri un poc forà, les cases i els lloguers eren un poc més barats, i aquest fet concret va qualificar que s'hi aglomerassin, com dins una mena de ghetto, les gents més humils.

Avui és una de les barriades més alegres i ajardinades de Sineu.

El ball de bot i les cantades pageses varen estar molt de temps gairebé malvistos. Ordinàries, com delen els bords de sempre, si no eren enfocades a oferir un espectacle variopint de cara al turisme, més fals que les retallades de Judes. No hi havia més cultura que la que ens podien ensenyar els madrilenyos. Però a Can Biel Caragol, a nivell familiar i a les festes estrictament a porta tancada, no abandonaren mai la ximbomba, ni el xorrac, ni les castanyetes.

Després quan el general Franco es va anar fent vell i es va tornar un xic més permissiu, en Biel va retrobar el carrer de favor. Fa una vintena d'anys va començar a treure el cap al carrer. Pels darrers dies, a qualque fogueró.

Més tard, a les nits de bauxa i als concursos de cançó pagesa, es va confirmar com el que és en realitat: un valor testimonial indiscutible de la nostra cultura popular.

Va conèixer en Biel Majoral d'Algaida, que, per la seva formació universitària (pels seus sebres, que diu en Caragol), i per la seva clara visió de tot aquest remenat, va influir poderosament en ell. Sortiren plegats moltes vegades pels diferents indrets de l'illa, a fer sentir la seva veu no sempre afalagadora, sinó tot al contrari. Moltes vegades no treien ni per a la gasolina, però no importava gaire. Quedava un flaïre de les nits mallorquines testimoni de la seva veu

ferma i la seva presència autèntica.

Es va sentir manipulat qualque vegada. Va saber que molt sovint el que feia era una miqueta a l'ase. Donava cara i es manifestava en nom d'una gent que no sempre s'ho mereixia. I això el va desanimar un poquet, és ver. L'empenyava ferm comprovar que, les persones són massa sovint com les fulles de pi: molt magres de convenciments.

A les darreres eleccions municipals es va presentar dins una llista d'independents, que varen guanyar. Avui és el primer regidor sineuer de Ses Cases Noves. N'està un poc cansat, també. Es queixa sovint de la manca de decisió i fermesa del grup independent. Tot i tenint majoria dins el consistori. M'ho repeteix: **A l'hora de la veritat, quan tenen el bou davant, n'hi ha massa que fan el cul enrera.**

Avui, sense el costat de Biel Majoral, -perquè el conseller té altres feines-, i un poc desanimat per la postura contemporitzadora de molts que semblava que s'havien de menjar el món i la bolla, s'ha situat una mica a l'aguait, en Caragol.

Tot coincidint amb una greu operació quirúrgica a la que s'ha hagut de sotmetre, i la que li ha minvat forces físiques i capacitat d'assistència a convocatoris a les que ell sap que hauria de ser.

Bono, sembla que en Biel se n'ha d'anar i que no podem aprofundir gaire més l'entrevista. La seva dona li ho recorda. Un quissonet rater em roega la sabata.

Encara parlam una miqueta més de la conveniència de renovar, actualitzar, les lletres de les cançons populars. Són les tonades que persisteixen: **Les lletres que s'han de cantar han de ser vives, fresques, d'avui, denunciant el denunciabile, amb aquella transparència humana que sols els qui ho han mamat saben transmetre.**

El sol de juny s'amaga darrera la muntanya, cap al ponent; en Biel Caragol se'n va a posar *sa muda bona*, per anar al casament d'un fill d'en Pates. Aquest al.lot que és tan bon futbolista, saps?, sí, es casa avui horabaixa...

I jo record que hauria d'haver pensat a dur el jersei. Refresca. A la plana refresca molt aviat quan el sol es pon...

Cartes al director

ERC, a Inca

Sr. director:
Aquest mes d'agost s'ha constituït la Secció Local d'Inca d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), fruit de la confiança dels votants de la comarca en un projecte i uns objectius clars irrenunciables.

N'Antoni Llompart Maura, president; en Joan Castells i Valdivieso, secretari; i en Dídac Rebollo i Reina, tesor, us convidam a tots a participar en la lluita democràtica per al restabliment de la sobirania de la nació catalana en un estat propi, emprant el dret d'autodeterminació, dret reconegut per tota la comunitat internacional.

Els principis d'esquerra basats en l'autocrítica constant de la realitat social, els principis republicans democràtics d'organització política federada, els principis que generen la confiança en la unitat de la nació, la unitat històrica, cultural i política, seran el suport que farem servir per cercar el suport de tots.

**Antoni Llompart Maura i
el Comitè Politic de la Secció Local
d'ERC d'Inca**

L'aigua: qui en té el patrimoni?

Sr. director:
L'aigua és un recurs escàs i limitat, necessari per a la vida, que es troba seriosament amenaçat a les nostres illes. Si partim d'aquesta afirmació, ja tòpica però no per això menys real, és del tot irresponsable continuar amb la concepció d'utilitzar l'aigua de forma il·limitada, sense preocupar-nos més enllà que d'obrir l'aixeta i fruit-la. Però encara resulta més greu que els res-

ponsables polítics: Junta d'Aigües, Conselleria d'Obres Públiques, ajuntaments de Palma i Calvià... facin una política de gestió de l'aigua encaminada a solucionar el problema de forma immediata, mitjançant la realització de «grans obres», com se demostra aquests dies amb l'inici de la construcció del transvasament de sa Marineta (Llubí) a Palma i Calvià.

La sequera pròpia del clima illenc i, sobretot, l'extracció indiscriminada i abusiva dels aqüífers, ha provocat una minva i salinització de cabals, arribant-se actualment a una situació límit que s'agreuja amb el temps: el canvi climàtic pot variar i minvar el règim de pluges, la desertització deguda als continus incendis estiuencs disminueix la disponibilitat d'aigua...

Davant aquesta situació, moltes persones i organitzacions, entre elles Els Verds —grup al qual pertany—, pensam que és necessària una nova forma d'entendre l'ús i gestió de l'aigua basada en mesures tècniques, socials i polítiques que prioritzin l'estalvi i la racionalització del seu consum, la qual no té gaire a veure al que es fa en l'actualitat. La inexistència d'un pla hidrològic (que permeti saber de quins recursos disposam i com els volem utilitzar) és d'una greu irresponsabilitat política; irresponsabilitat que ha provocat conflictes locals i electoralistes sobre qui té el patrimoni de l'aigua, i que ha fet que es solucioni el problema sense cap previsió a llarg termini, mitjançant obres faraòniques de costos econòmics (13.000 milions de ptes. en total) i ecològics altíssims, ja siguin les potabilitzadores (aprovaades les del Pont d'Inca, Elvissa i Sant Antoni) i en projecte les de Formentera i Calvià), o els transvasaments com el ja iniciat de Llubí i el

projectat de sa Costera.

Mentre es fan grans inversions amb diners públics i s'esgota un recurs bàsic, se fomenta la construcció de més urbanitzacions i camps de golfs (com a Calvià), se permet la massificació turística de les illes (com a Formentera) o hi ha impunitat amb les urbanitzacions il·legals (com a Palma); sense preveure els costos hídrics que tot això suposa. Aquests projectes responen més a interessos particulars de constructors, immobiliàries i tours operators que als interessos col·lectius dels habitants de les Illes.

Hi ha mesures possibles que permetrien estalviar l'aigua i racionalitzar el consum. L'adopció d'aquestes mesures permetria l'abandonament dels «grans projectes» sense per això minvar la qualitat de vida: reduir les pèrdues a la xarxa de distribució, reutilitzar les aigües depurades, optimitzar dels sistemes de regadiu, fomentar la construcció de dipòsits per a aprofitar l'aigua de pluja, són algunes de les mesures possibles. Però sobretot, cal pensar en models econòmics més respectuosos amb els límits ecològics: continuar amb la construcció de camps de golf i fomentar la massificació turística posen en perill el futur de l'aigua.

Així les coses, me permetria demanar als organismes i polítics responsables que escoltassin i obrissin un debat real i seriós amb tota la societat illenca per tal de cercar solucions al greu problema de l'aigua. Així mateix, demanaria que no es camufla la gravetat del problema de l'aigua amb acusacions d'insolidaritat a qui en té el patrimoni. Seria un acte de vertadera democràcia.

Margalida Rosselló Pons, Palma.
(Representant d'Els Verds)

Pregó de les festes de Ses Cadenes

Durant les passades festes de ses Cadenes, n'Antònia Alemany va ser l'encarregada de fer el pregó, el qual reproduïm a continuació per a tots aquells cadeners interessats en el tema.

Vos parlaré un poc de la nostra barriada. En primer lloc començaré fent una introducció en la qual descriuré una mica ses Cadenes, després si voleu entre tots podem fer una mica d'història i acabar parlant dels primers pobladors de ses Cadenes.

Què és ses Cadenes?

Ses Cadenes és una barriada de Palma anomenada també Los Angeles, situada entre es Pil·larí i s'Arenal; té una extensió de 194 hectàrees i una població de 771 habitants (1993).

El nom de ses Cadenes prové de les cadenes que es posaven quan havia de passar el tren de Santanyí. L'any 1930, a ses Cadenes es construí una fàbrica d'electricitat que a la dècada dels 40 fou substituïda per una factoria d'alcohol de garrova que es tancà anys després.

Per la nostra situació costanera i la contínua afluència de turistes la població activa, actualment, es dedica principalment al sector turístic.

Ens trobam a uns 12 quilòmetres escassos al sud-est de Palma. Actualment amb la nova autopista són deu minuts; és l'autopista la via principal d'accés, agafant la quarta sortida arribam a ses Cadenes, i són molts els arenalers que passen pel nostre barri quan vénen o van a Palma. Això ha fet que la nostra carretera es convertís en un gran perill per als cadeners, així l'associació de veïns va decidir manifestar-se i demanar un semàfor per la nostra carretera tan perillosa, finalment i després de diverses demandes, arribarem a aconseguir-ho.

A ses Cadenes, el que ha d'esser la plaça és encara un caramull d'escombraries. No disposam d'espais per l'esplai dels infants, ni d'un local per la tercera edat, tenim carrers sense asfaltar, quasi quasi podríem dir que si no fos per l'asfalt de la carretera principal i el semàfor ens trobaríem a l'edat de... Hem de dir que, de terrenys lliures, en sobren per totes parts i que ens agradaria molt que fossin aprofitats.

A nivell social, crec que està bastant bé i que entre tots arribarem a aconseguir totes aquestes millores necessàries al nostre barri. Tots ens sentim cadeners, no hi ha marginació, crec que la majoria de la gent, tant els mallorquins com els immigrants estan ben integrats. Tots col·laboram per conservar la nostra cultura i la nostra llengua; així per exemple, entre d'altres coses, durant les nostres festes tenim una nit dedicada al ball de bot, on podem veure ballar molts de joves de la nostra barriada, i l'associació procura escriure els rètols en català.

Bé, ara que més o manco tenim una petita idea del que és ses Cadenes podem parlar un poc de la seva història.

Una mica d'història

Ses Cadenes era abans una gran possessió que es deia Son Sunyer, propietat del Marquès de Campo Franco.

La primitiva extensió de Son Sunyer era d'unes mil quarterades. poblades quasi totes elles de pinars tan nutrits que era cosa fàcil extraviar-se dins ells. L'immens pinar de Son Sunyer era tan extens que arribava des de s'Arenal fins al torrent de Can Pastilla.

La seva vegetació era tan espessa que es tornava gairebé impenetrable, essent un lloc preferit pels contrabandistes que, trabucant llurs barcades de mercaderies prohibides sobre l'arena, protegits per l'atapeïda fosca de la nit, aquí tenien el seu refugi segur.

Els vells pinars podrien contar milers d'històries, llargues i apassionades, de carabiners perseguint aquests contrabandistes, que darrera cada mata hi tenien un amagatall. Quantes nits tenebroses trencades per les bales que siulaven mentre els contrabandistes, arrufats, amb la saca de tabac a l'esquena, esperaven que passàs la tempesta de foc i de plom...

Totes aquestes terres formaven part de de la dilatada possessió de Son Sunyer, que pertanyia al Marquès de Campo Franco, D. Antoni Rotem i Gual, amb les cases senyorials a poques passes del Pil·larí. A principis del present segle començà la parcel·lació d'aquest latifundi, amb la idea de la seva venta particular. Així s'establiren aquestes rodalies, ja que, una volta treta la garriga, es convertien en horts i en terres de conradís.

Font i Obrador ens parla de la urbanització de l'extens pinar de Son Sunyer que es va realitzar el 1912. Un llucmajorer, Joan Catany Salvà, havia adquirit la finca al 1910 per 70.000 pessetes.

El 1915 el Pare Bartomeu Salvà va adquirir unes vint-i-nou quarterades per a la Comunitat del Convent de Palma per 13.200 pessetes; són els terrenys anomenats de La Porciúncula. Aquest va ser un dels més antics i notables precedents urbanístics.

Els pobladors de ses Cadenes.

He de dir que ses Cadenes era una zona de treballadors mallorquins que feien feina sobretot a les pedreres de marès que hi havia per aquesta zona.

Dels primers que varen venir a viure a ses Cadenes podem anomenar els Morei, que feien de trencadors, els Garbes que també es dedicaven a picar, la família dels Prats, que posaren un cafè, els de Cas Tort, que també treballaven en el seu cafè, una altra família de trencadors era la de Can Molo, també destacar el cafè de Can Nuú, el de Can Paparrina, que a més de treballar en el seu cafè anaven també a les pedreres, altres trencadors eren els Goixos, en Nofret Manacorí (anomenat Cabasset), els Rebassa, els Verdura, els Maonesos, Mestre Palau, els Figons, els Alcudiençs (anomenats del forn), entre molts d'altres.

Molta gent venia a treballar a les pedreres de ses Cadenes des del Coll d'en Rabassa; molts d'aquests treballadors anaven i venien cada dia en bicicleta o bé en carros, altres quedaven tota la setmana a ses Cadenes, fins al dissabte, en una barraca.

Després de posar el tren, arribà la família de madò Tonina, el seu home, mestre Antoni, feia de trencador i ella era l'encarregada de posar les cadenes quan passava el tren.

Hi havia una altra gent que venia per fer de carreters o traginers, eren els qui se'n duïen els maresos cap a Palma amb cavalls i carros.

La majoria dels homes de ses Cadenes treballaven durant tot el dia a les pedreres, era una feina molt pesada. D'altra banda les dones, les que tenien més sort, treballaven a casa seva, les altres havien de pelar ametlles, anar a guardar vaques o qualsevol altre tipus de feina al camp.

Després d'un parell d'anys arribà la família dels Siquier, aquests varen posar una màquina de marès,

la cosa va anar bé i a poc a poc s'anà mecanitzant la feina a les pedreres. Els trencadors varen haver d'abandonar-les ja que les màquines ho feien millor, era més ràpid i així fou com la gent va començar a fugir de les pedreres.

Alguns d'aquests trencadors passaren a manejar les màquines i els altres varen haver de cercar feina, molts per s'Arenal trobaren qualque cosa relacionada amb el turisme, i a poc a poc s'anaren tancant les pedreres de marès a ses Cadenes. I ara les pedreres que queden són molt poques i totes mecanitzades.

L'esdeveniment turístic es fa imparable entrats els anys seixanta i setanta. Així podem veure com la gent de ses Cadenes passa a treballar als hotels, bars, restaurants, etc. És aquesta la realitat dels nostres dies.

Abans d'acabar m'agradaria dir que vaig fer aquest treball pensant que seria interessant estudiar alguna cosa sobre el meu barri del qual en sabia ben poca cosa. Vaig haver de cercar per tot, a l'Ajuntament, a les biblioteques, als arxius, però m'ajudaren sobretot els escrits del Pare Llabrés i alguns dels articles publicats al diari de s'Arenal.

Antònia Alemany

almacenes femenias

Almacenes Femenias, S.A. Materials de Construcció

S'ARENAL. OFICINES, MAGATZEM I EXPOSICIÓ

Carrer Diego Zaforteza, 3 Tels. 26 00 87 - 49 16 11 - 49 16 50 Fax 491558

LUCMAJOR. MAGATZEM I EXPOSICIÓ

Ronda Migjorn s/n. Telèfon 66 07 01

CIUTAT DE MALLORCA. MAGATZEM I EXPOSICIÓ

Polígon de Son Castelló - Via Asima, 1 Tels. 20 47 02 - 20 47 62 - 20 48 17 Fax 206998

MAGATZEM. Carrer Aragó, 139 Tels. 27 23 52 - 27 63 64

El prestigi aconseguït per ALMACENES FEMENIAS és el resultat de 50 anys de qualitat, servei i professionalitat. ALMACENES FEMENIAS posa a la seva disposició tot tipus de materials de construcció, destacant les rajoles i paviments, no només pels seus bellíssims dissenys sinó també per la gran varietat d'estils que ens ofereix aquesta prestigiosa firma mallorquina.

ALMACENES FEMENIAS demostra la seva professionalitat acostant als residents d'aquestes illes les més importants marques nacionals i internacionals.

El Corte Inglés: La batalla continua!

EL CORTE INGLES, UN MONSTRE QUE ENGREIXA D'ESCABETXAR LA PETITA I MITJANA EMPRESA

(Redacció) El holding d'empreses El Corte Inglés va tenir durant l'exercici de l'any passat, tancat dia 28 de febrer, uns ingressos de prop d'un billó de ptes, concretament 994.469. Curiosament l'expansió espectacular del grup ha coincidit amb la dècada dels corruptes anys 80 i s'ha produït a l'ombra del govern PSOE. Si l'any 1983 els ingressos van suposar 214.000 milions, l'any passat van arribar a 994.469 milions de ptes. Aquest grup de pressió dirigit per Isidoro Alvarez està compost pels grans magatzems, la cadena de supermercats Hipercor, Viajes El Corte Inglés, una companyia d'asseguracions, una editorial i una filial de grans magatzems a Califòrnia, The Harris Company. Dins el pla d'expansió que no coneix la crisi cal apuntar: la construcció de dos centres nous d'El Corte Inglés (Palma i Leon), el primer enmig d'un gran escàndol pel favoritisme del PSOE-PP que van canviar a la seva mida el Pla Urbanístic de Palma, dos Hipercor (Sevilla i Madrid) i d'altres projectes a Santiago de Compostela, Las Palmas i Madrid.

PIMECO EXIGEIX ACABAR AMB ELS PRIVILEGIS DE LES GRANS SUPERFÍCIES

(Redacció) Josep Capó, secretari general de PIMECO, va exigir la derogació de la Llei Boyer i va manifestar la seva esperança en l'avantprojecte de Llei del Comerç que Convergència i Unió va presentar al Parlament espanyol dia 16 de juliol. Com a punt destacat, els comerciants mallorquins exigeixen una llei que reguli de forma diferent l'activitat comercial als centres urbans i les zones turístiques, que tingui una caràcter de norma general que després pugui ser desenvolupada pels governs autonòmics, que marqui un màxim de 60 hores setmanals (diumenges tancat) com a mecanisme de defensa davant les grans superfícies que actualment imposen la llei de la selva i no admeten cap tipus de control.

EL 25% DELS TREBALLADORS DEL GRUP MALLORQUÍ ROXA VAN A L'ATUR

(Redacció) La llista de víctimes de l'aliança entre el PP-PSOE i les grans superfícies forasteres creix sense aturar. Vint-i-quatre treballadors dels noranta que tenia l'empresa de distribució tèxtil Rossean -la popular Roxa- han passat a l'atur després de la regulació presentada per l'empresa a la Direcció Provincial de Treball. D'aquest grup de treballadors, setze feien feina als diversos establiments Tiburón, un estava a Roxa i la resta feien feina en els magatzems de la cadena. Precisament ara fa tres anys (febrer 1990) que Miquel Rosselló, ex-President d'AFEDECO i membre de la família propietària de Roxa va denunciar: d'ençà que hi ha autonomia se diu que hem de respectar-la i que hem de parlar mallorquí, però la realitat és que els de fora manen més que mai. L'autonomia hauria de començar per donar més oportunitats als que som de la comunitat balear.

L'ANY 1992 A BALEARS VAN DESAPARÈIXER 1.224 EMPRESES

(Redacció) Segons un estudi de l'Inem, a Balears entre els anys 1991 i 1992 van desaparèixer 1.224 empreses. El resultat de la desaparició d'empreses és la dependència cada vegada més gran del sector serveis que l'any 1992 va arribar a constituir el 72%. En aquest sector l'any passat van desaparèixer 467 empreses. Per activitats econòmiques el petit comerç va minvar un 4'19%, restaurants i cafès un 6'81% i el comerç a l'engròs un 1'09%.

PRYCA INTOXICA MÉS DE VINT PERSONES

(Redacció) La gran superfície PRYCA, una empresa que se'n du els guanys fora Mallorca i fa competència deslleial contra els comerciants mallorquins, va provocar que una vintena de persones que van menjar una crema de pastís adquirida dia 15 d'agost, quedassin intoxicades fins al punt que quatre d'elles van requerir assistència sanitària. La causa de la intoxicació va ésser la salmonel·losi i els primers afectats a mostrar símptomes van ésser els infants i després els adults. Els ingressos hospitalaris i les visites mèdiques es van produir principalment entre els dies 17 i 18. Ja ho sabeu, mallorquins i mallorquines, compte amb les grans superfícies forasteres. Tanta propaganda, tanta publicitat i tanta hostia i ja ho veis, al final vint intoxicats i quatre persones a l'hospital.

Josep Capó, portaveu de PIMECO, plantejant les reivindicacions dels comerciants mallorquins davant la seu del Govern Balear.

EL CENTRE COMERCIAL ELS GERANIS TAMBÉ VOL RENTAR LA IMATGE

(Redacció) L'associació del centre comercial Els Geranis volen millorar la imatge de la zona comercial i han presentat un projecte que contempla millorar la distribució actual de les places d'aparcament, restauració i neteja de façanes, millora de la il·luminació, instal·lació de nous cossols i jardineres i la creació d'una zona de vianants que comuniqui directament amb la Plaça de l'Olivar.

PIMEM QUALIFICA DE "TERRORÍFICA" EL DESEMBARCAMENT DE TRES GRANS SUPERFÍCIES A MALLORCA

(Redacció) PIMEM ha qualificat de terrorífica l'arribada de tres grans superfícies a Mallorca perquè provocaran el tancament de 1000 comerços d'aquí a l'any 1995 i que 2.000 treballadors es quedin sense feina. Josep Capó, vice-president de PIMEM, ha assenyalat que les grans superfícies com Alcampo, la majoria són de capital francès, i que gaudeixen aquí de privilegis que no tenen al seu país d'origen França on hi ha restriccions importants a la seva instal·lació i a on el termini per pagar els proveïdors és de 20 dies mentre que aquí és de 122 amb la qual cosa aquestes grans empreses fan competència deslleial i utilitzen aquesta retard per finançar noves inversions. Capó igualment va denunciar el PP-PSOE de governar en funció d'aquestes grans hòldings i de fer la punyeta a la petita i mitjana empresa que, per altra banda, és la qui sosté amb impostos i llocs de feina, el teixit social del país.

ELS COMERCIANTS VOLEN DONAR VIDA A LA PLAÇA MAJOR DE PALMA

(Redacció) Davant la degradació que pateix la Plaça Major de Ciutat amb rajoles rompudes, mala il·luminació i manca de jardins, els comerciants de la zona i gràcies a un estudi de la PIMEM volen revitalitzar la Plaça amb una reforma estètica que proposa entre d'altres coses la instal·lació d'una font al centre, nova pavimentació feta amb materials autòctons, setze faroles, rehabilitació de les columnes i de les façanes i l'apertura de bars de nit per potenciar la Plaça com a lloc de trobada i de reunió.

TAXISTES DE LA PART FORANA ANUNCIEN MOBILITZACIONS SI CANYELLES NO ELS REB

(Redacció) La Federació de Taxistes de la Part Forana, integrada per 640 socis, podria anar a la vaga indefinida si el Govern Balear no posa fi al greu problema d'intrusisme que pateixen. El president de la Federació, Nicolau Jaume, va denunciar que els taxistes de la Part Forana se senten discriminats i que existeix una gran tensió que l'altre dia va rebentar amb una discussió de taxistes a S'Arenal causada per l'intrusisme. Representants del sector consideren injust que no se'ls deixi recollir clients a l'aeroport de Palma i van denunciar igualment la competència il·lícita dels mal anomenats cobxes de gran luxe, la classe C.

GUERRA CIVIL DINS EL PP BALEAR

(Redacció) El canvi de consellers que ha protagonitzat Gabriel Canyelles ha provocat un ambient virulent dins el PP balear. Per sotamar les crítiques contra Canyelles s'estenen com un incendi i es palpa un creixent malestar que frega la crispació. Les deu cartes publicades per Alfonso Salgado a UH són tan sols la punta de l'iceberg. Al capdavant hi ha tota una generació (Joan Verger, Gaspar Oliver -batle de Llucmajor-, Alfonso Salgado, Sebastià Roig, etc.) que se sent traïda i enganyada per Canyelles. Fonts ben informades, que de moment volen romandre a l'anonimat per por de represàlies, han comunicat a L'ESTEL DE MALLORCA que sectors qualificats del partit acusen Canyelles de dictador i de dirigir el partit com una secta on el tres germans (Gabriel, José i Carlos) posen per davant de tot els interessos econòmics de la família. També l'acusen de deixar-se imposar criteris per la seva dona, Amparo Rotger Salas, a qui imputen la responsabilitat de la defenestració de Jeroni Sáiz. L'ambient està tan remogut que Cañellas ha decidit postergar el congrés regional del partit ja que tem una rebel·lió i que la seva pròpia gent li talli el coll. Com a exemple de la guerra civil que ha esclatat dins el PP balear es pot citar l'article de Bartolomé Beltran publicat a UH dia 2 de setembre: Aquellos hombres que sabian más de cada uno de sus departamentos que Gabriel Cañellas han acompañado su amor propio, su dignidad y sus coordenadas a la nueva situación social, política, familiar y personal.

Tenemos que ser sinceros y ellos no lo son, quizás no lo pueden ser, a lo mejor no es conveniente, son por ventura tan políticos, que se yo, vale más su silencio que cantar la gallina. No lo sé, pero alguno se ha salido de un acto, le ha dicho adiós al alcalde Fageda con todo cariño, y se ha ido porque no podía soportar la presencia de Cañellas.

«Cadenas fa demagogia constantment»

Mateu Morro, és el batle de Santa Maria pel PSM, un poble del Raiguer l'Ajuntament del qual està adherit a les Coordinadores de Sencelles i de Llubí.

* Com viu Santa Maria el subministrament d'aigua?

La situació és preocupant. El Raiguer, que és per on passa la tuberia que ve del Gorg Blau, és on s'han fet la majoria de pous d'EMAYA (Son Perot Fiol, Can Negret...) que avui subministren aigua a Palma i a Calvià. La part nord de Santa Maria pertany a l'aqüífer del Raiguer que està molt explotat i que arriba fins a Mancor. La part sud del terme pertany a l'aqüífer de Sencelles-Llubí-Sa Pobla. En aquests moments no tenim problemes greus però no estem tranquils. La qualitat en general és acceptable.

* Què pensau dels transvasament de sa Marineta?

El problema està en el model econòmic que s'ha seguit i en l'urbanisme massiu i descontrolat. Fins ara el factor aigua no s'ha tingut en compte per res. Per part de Madrid i del Govern Balear tot s'ha deixat sempre a la improvisació i a la solució miraculosa. El transvasament tanmateix no resoldrà el problema sinó que l'agreujarà. El que s'ha de fer es frenar l'espiral de consum. El problema és que no hi ha una política d'aigües perquè la Junta d'Aigües, per exemple, és un organisme de funcionaris a les ordres d'en Canyelles. Dins una Junta d'Aigües feta així com toca hi haurien de tenir veu i vot els usuaris, els ajuntaments, els tècnics i els responsables polítics. No hi ha planificació. Tan sols accions puntuals en moments de sequera.

* Quines alternatives veis al transvasament?

L'aigua és un recurs limitat i per tant o una de dues: o es limita el consum o de cada dia l'aigua serà de pitjor qualitat. Cal fomentar l'estalvi, l'ús de comptadors individuals, tarifes progressives, polítiques ajustades al preu real, reciclatge terciari i recarregament dels aqüífers.

* Arturo Cadenas, el president d'EMAYA, ha acusat la Part Forana d'insolidària. Nájera, la batlessa de Calvià, ara que ha salinitzat tot el terme municipal, diu que l'aigua de sa Marineta és de tot Mallorca

Cadenas es mou per pur electoralisme dins l'àmbit de Palma i constantment fa demagogia. Actua igual que en Madico en temps del PSOE. Continua la política tradicional d'EMAYA: anar a cercar l'aigua als pobles i sacrificar-ho tot a aquest objectiu. Està clar que tot és el mateix. Si bé Palma (PP) i Calvià (POSE) tenen diferent partit polític, en definitiva, tot és igual. L'urbanisme descontrolat i salvatge de Calvià -i no s'ha d'oblidar que el Pla d'Urbanisme el va aprovar Paco Obrador- és idèntic al de Canyelles.

* Canyelles amb el vot dels pagesos fa una política antipagesa total, amb els vots de la petita i mitjana empresa mallorquina fa una política descarada pro-grans superfícies tipus Alcampo, El Corte Inglés,... No creis que tot això ben duit es pot tornar com un boomerang contra el propi Canyelles?

La guerra de l'aigua té un component d'enfrontament entre Palma i la Part Forana. Tant la política d'en Canyelles o com del PSOE ha anat sempre contra els interessos de la pagesia que s'ha vist marginada. Que això arribi a provocar una sublevació o un alçament popular ja depèn d'altres circumstàncies.

EMAYA CONTAMINA LA BADIA DE PALMA

(Redacció) Segons ha denunciat el GOB, EMAYA contamina la badia de Palma i perjudica la indústria turística i pesquera perquè hi aboca a través d'un emissari submarí el fang residual de l'embassament de la depuradora núm. 2. Empès per la ineptitud i la incompetència, Arturo Cadenas tira el llim i el fang a la mar en comptes de reutilitzar els residus que no són tòxics com a adobs per a foravila.

NÁJERA TUDA L'AIGUA QUE VOL PRENDRE A LA PAGESIA MALLORQUINA

CRIDA A LA MOBILITZACIÓ POPULAR!

Jaume Sastre

L'Ajuntament de Calvià presidit per la batlessa del PSOE, Margarita Nájera, és un bordell i una casa de putes sense llum. La incompetència i la descoordinació han quedat en evidència quan l'empresa municipal d'aigües Calvià 2000 ha hagut de menester tot un any per descobrir una fuita important de la xarxa d'aigua potable. Segons denuncia la revista *Entre Tots* de Calvià, pàg. 8, setembre 1993, milers de tonelades d'aigua d'excel·lent qualitat, els veïnats parlen d'unes 360 tonelades diàries, s'han perdut miserablement per una canonada enterrada que estava feta malbé. Tot va començar l'estiu del 92 quan una raig d'aigua impressionant va començar a sortir per una paret seca de la finca ses Quarterades. En qüestió d'un parell de mesos l'aigua fa formar una síquia d'un parell de quilòmetres que va arribar a desembocar al torrent Galatzó a l'alçada del Pas de sa Mula fins arribar a la platja de Santa Ponça. El més indignant d'aquest cas esperpèntic és que l'Ajuntament de Calvià pensava que havia sorgit una font i ja estudiava el seu aprofitament quan després d'un any s'ha destapat el bunyol i ha resultat que la presumpta "font" era una canonada foradada del propi Ajuntament. Com s'atreuix Margarita Nájera, després d'això, anar a fotre l'aigua a la pagesia i a la Part Forana? Per què no fa potabilitzadores dins el seu terme municipal? Per què no arregla les canonades i aplica el reciclatge terciari per recarregar els aqüífers de Calvià?

Fets com els de Calvià demostren que ha arribat l'hora de sublevar tota la Part Forana contra aquesta guarda de polítics que comanden, ineptes, ganduls i incompetents que duen Mallorca directe a l'hecatombe. No vull acabar aquest article sense fer una crida final a les Coordinadores de Llubí i de Sencelles, al GOB, a Unió de Pagesos, a les publicacions de la Part Forana, a les associacions culturals i de la tercera edat, als grups de ball de bot, als batles i regidors dels pobles de Sa Pobla, Muro, Petra, Ariany, Maria, Campanet, Inca, Costitx, Búger... Ara és l'hora de tirar tota la llenya al foc i de fotre pressió a la caldera de la banda de l'aigua capitanejada per Gabriel Canyelles (PP) i composta per Margarita Nájera (PSOE), Arturo Cadenas (PP) i Ramon Aguiló (PSOE) No us fieu d'ells! No us fieu de la Junta d'Aigües i sobretot del seu president, en Josep Antoni Fayas, que és un criat a les ordres del capità gros de la banda, Gabriel Canyelles. Tot quan diuen és mentida! Les seves promeses són paper banyat! Ara mateix, el nostre objectiu prioritari hauria d'esser aturar la canonada perquè un cop instal·lada llavors se'n duran tota l'aigua que els passi pels collons! Tenen barra per això i més! Canyelles ja fa deu anys que és president de Balears i en tot aquest temps ha aprovat centenars d'urbanitzacions i no ha estat capaç d'elaborar un pla a mig i a llarg termini per solucionar la manca d'aigua. L'any 1985 ja es podien llegir grans titulars de primera pàgina del diari UH com: *El agua de Palma tiene un alto índice de salinidad*. Em volem dir de què ens serveixen polítics tan banastes com aquests? Està ben clar que Canyelles, Cadenas, Nájera i Aguiló només coneixen la llei del garrot. Quan es decidiran d'una vegada a fer potabilitzadores, a instal·lar comptadors individuals, a fer campanyes d'estalvi, a gravar el consum excessiu, a posar en pràctica el reciclatge terciari etc.? Quan? Idò només quan Canyelles no pugui anar a Calvià perquè els hotelers de la zona encesos de ràbia l'esperen amb les ungles tretes i quan no pugui posar peu en cap poble per por que no li estamanegin el cobxe oficial. Només llavors mouran el cul feixuc que ara tenen aferrat al vellut de la poltrona i de les catifes dels seus luxosos despatxos. És per això que ara faig una crida a la mobilització popular pacífica. Una crida a la desobediència civil, a treure els tractors al carrer, a manifestar-se, a fer vagues de fam, a tallar les carreteres, a boicotejar el cànon d'aigua, a preparar els motoretts de tallar llenya, a fer barreres humanes per impedir l'avanç de les excavadores, a fer marxés de protesta amb bicicleta etc. etc. etc. Ara o mai! O ara que encara hi som a temps aturam els peus a la banda de l'aigua o ja no ho aturarem mai!

LA XARXA DE CALVIÀ PERD MÉS D'UN 20% D'AIGUA

Jaume Sastre

Segons ha denunciat Eduardo Vellibre, portaveu del PP a l'Ajuntament de Calvià, l'empresa pública de l'Ajuntament, Calvià 2000, perd actualment el 20% de l'aigua per deficiències de la xarxa, per ruptures, forats i filtracions. Cal recordar que la batlessa de Calvià, Margarita Nájera, és una de les persones més activistes a l'hora d'incitar la població de Calvià a anar a robar l'aigua de la Part Forana. Nájera va esser qui va dir que l'aigua de sa Marineta no és de Llubí, Sencelles, Sa Pobla, Muro, Alcúdia, Campanet, Búger, Maria, Ariany, Costitx, Inca... sinó que és de tots els mallorquins. Molt bé, seguint aquesta lògica els hotels de la costa de Calvià no són dels seus propietaris sinó que són de tots els mallorquins per la qual cosa des L'ESTEL DE MALLORCA feim a saber a tota la Part Forana que ara mateix pot anar a Calvià i disfrutar de quinze dies de vacances pagades, perquè ja se sap, de la mateixa manera que l'aigua de sa Marineta és de tota Mallorca, per la mateixa raó els hotels de Calvià estan a la disposició de tots els mallorquins. Tothom interessat pot fer la reserva de places al núm. de telèfon de la batlia de Calvià que és el 13 91 45 o al Fax 13 91 48. També podeu trucar al número de Calvià 2000 que és el 13 91 13.

Margarita Nájera, Batlessa de Calvià, i Gerald Coppex, president de Calvià 2000.

UN DE CADA CINC POUS DE BALEARS ESTÀ SALINITZAT

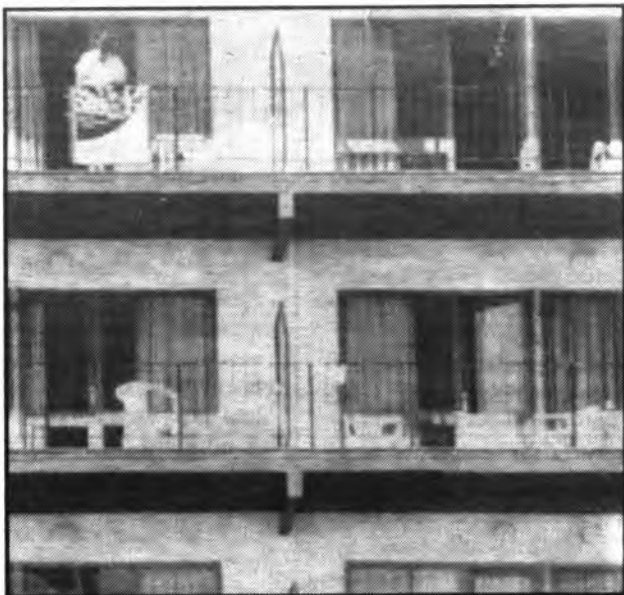
(Redacció) Segons un informe del Govern Balear, un de cada cinc pous de Balears ultrapassa el màxim de sal aconsellat per la CEE. De les tres illes la que està pitjor és Eivissa seguida de Mallorca i després per Menorca. En el cas de Mallorca les zones més castigades per l'explotació irracional i estúpida dels pous destaquen Palma i Calvià, seguit després per Andratx, Marratxí, Lluçmajor, Montuïri, Ses Salines, Santanyí, Felanitx i Santa Margalida

ELS PAGESOS DE CAMPOS I DE SES SALINES VOLEN REGAR AMB AIGUA DEPURADA

(Redacció) Els pagesos del sud de Mallorca, és a dir, Campos i Ses Salines, que pateixen la manca d'aigua i que són víctimes de la salinització de l'aqüífer de la zona, han sol·licitat el transvasament de l'aigua depurada de l'estació núm. 2 que es troba al Coll d'en Rabassa i així poder emprar-la per regar. Es dona l'absurda circumstància que el 85% de l'aigua depurada de Mallorca en comptes d'esser reciclada o reutilitzada es tira a la mar.

Les obres dels transvasament de les aigües de Sa Marineta són il·legals. Els Ajuntaments de Llubí i d'Inca no han rebut cap notificació i les obres han començat sense permís. Està ben clar que els qui comanden es comporten com lladres, arriben de matinada i sense avisar.

Els hotelers estan preocupats per la salinització de l'aigua.

ELS HOTELERS DE CALVIÀ ESTUDIEN QUERELLAR-SE CONTRA L'AJUNTAMENT DE CALVIÀ

(Redacció) L'Associació d'hotelers de Magalluf i de Palmanova estudien actuar judicialment contra l'empresa municipal d'aigües de Calvià, Calvià 2000, el president de la qual és Gerald Coppex, ja que se senten perjudicats per l'aigua salinitzada que els subministra. Els hotelers molt emprenyats acusen Calvià 2000 d'actuar d'una manera improvisada, incompetent, pròpia d'una administració tercermundista que no ha estat capaç de preveure les necessitats d'aigua. I és que és ben vera! Aquesta guarda de polítics ganduls i inútils només se'n recorden de Santa Bàrbara quan trona. Pel que fa al Sr. Gerald Coppex, a l'últim número de L'ESTEL DE MALLORCA, Miquel Angel March, secretari general del GOB, va afirmar: Els polítics continuen actuant amb una improvisació demencial. Cal aturar el creixement urbanístic. No es pot continuar creant places turístiques i residencials. Calvià és un desgavell absolut. Jo he anat a reunions on Gerald Coppex, que és el regidor de Calvià 2000, va amollar la barbaritat: "primer, el que hem de fer és aprovar el projecte d'urbanització. Després ja cercarem l'aigua.

EL GOB PROPOSA DEU MESURES PER EVITAR EL TRANSVÀSAMENT D'AIGUA

(Redacció) Per tal d'evitar el transvassament de l'aigua de sa Marineta, iniciativa que posa en perill l'aquífer que subministra aigua als pagesos de Llubi - Sencelles - Muro - Sa Pobla, al Parc Natural de S'Albufera d'Alcúdia i a la zona del Port d'Alcúdia, Platja de Muro i Can Picafort, el GOB ha proposat les següents mesures com a alternativa:

1. Realitzar una campanya de sensibilització.
2. Reutilitzar les aigües depurades.
3. Modificar els sistemes de reguiu.
4. Reduir les pèrdues de les xarxes de distribució.
5. Enfocar la política de preus en funció del cost real del servici.
6. Instal·lar comptadors individuals en totes les videndes de Palma i Calvià.
7. Fomentar la construcció d'aljubs i cisternes per aprofitar l'aigua de pluja.
8. Prohibir la jardineria no adaptada al clima mediterrani.
9. Limitar el creixement urbanístic i els camps de golf.
10. Millorar el coneixement geològic i evolutiu dels aquífers.

ELS TRANSPORTISTES D'ASTAM ACUSEN EL GOVERN D'INOPERANT PER CONSENTIR L'INTRUSISME

(Redacció) El President de l'Associació Sindical de Transportistes d'Automoció de Servicis Públics (ASTAM), Miquel Ferrer, ha acusat el govern Canyelles d'inoperant, d'estar amb les mans aplegades i de no exercir el control necessari contra l'intrusisme dins el sector. Segons Ferrer, el 30% dels camions que circulen per les nostres carreteres són il·legals, cosa que es tradueix amb una competència deslleial molt difícil de suportar per aquells que tenen els papers en regla, paguen impostos i tenen la seva targeta de transports. Els transportistes mallorquins estan molt emprenyats amb la passivitat i menfotisme del govern Canyelles a qui acusen de fomentar l'economia submergida i d'enfonsar moltes empreses familiars mallorquines que es dediquen al transport. La situació és tan alarmant i explosiva que les dones dels transportistes també s'han organitzat i parlen de mobilització i de mesures de força contra Gabriel Canyelles a qui fan responsable que mentre a la península hi ha mesures per facilitar la jubilació anticipada als transportistes de més de 60 anys amb empreses d'un o dos camions, en canvi, aquí en Canyelles només es preocupa dels seus negocis particulars.

DAVALLADA EN PICAT D'ANTONIO ALEMANY

(Redacció) Antonio Alemany Pep Gonella Puput de Cresta Molla està histèric quan veu que la seva capacitat d'influència dins El Día del Mundo s'està fonent i davallant en picat. Ja no li deixen publicar gasetilles i notes anònimes com li agrada tant sinó que només li publiquen els articles i entrevistes que van signades amb el seu nom i llinatges. Ultra això, per a més irritació seva, el diari ha publicat bastants articles de contraris seus amb la qual cosa resulta que l'abans omnipotent i omnipresent Antonio ja no dona abast per contestar les rèpliques que com una barrumbada li cauen damunt des de les pàgines del diari on escriu. L'altre dia n'Antonio ja no va poder aguantar més i va disparar a matar contra el seu director, Basilio Baltasar, amb les següents paraules: **La memorable diada ecologista con las hordas hollando el islote y fornicando sobre su suelo, fue un anticipo de la incuria en que acabría Sa Dragonera.** Es dona la casualitat que Basilio Baltasar, aleshores líder del col·lectiu ecologista i anarquista, Terra i Llibertat, va ésser un dels impulsors de la invasió de sa Dragonera, primer l'any 1977 i després l'any 1978, com a mesura de pressió contra el capital especulatiu (PAMESA) que la volia urbanitzar amb la complicitat de l'Ajuntament d'Andratx i de la Comissió Provincial d'Urbanisme.

EL PP DE SANTANYÍ VOL FER AMB CAPITAL ALEMANY DUES URBANITZACIONS MÉS I TRIPLICAR EL SÒL URBANITZABLE.

(Redacció) El batle de Santanyí pel PP, l'especulador urbanístic i testafarro de grups estrangers, Cosme Adrover, pretén aprovar la urbanització Sa Taliola de 123 hectàrees situada vora el casc urbà de Santanyí i la d'Es Pujol de 56 hectàrees devora S'Alqueria Blanca. En total vuit mil places turístiques més dos camps de golf. Tot i que els pous de la zona estan salinitzats a causa de la sobreexplotació, el PP vol dur endavant aquests dos projectes gegants i desproporcionats el primer dels quals té 123 hectàrees vora les 95 que té el casc urbà de Santanyí, i el segon té 56 hectàrees vora les 30 de S'Alqueria Blanca. La manca d'aigua i la destrucció del paisatge han alarmat la població de la comarca davant aquest nou desastre urbanístic que els traïdors del PP volen dur a terme. Els promotors de les urbanitzacions que volen destruir un tros més de Mallorca són Agroland SA i Es Pujol SA, totes dues de capital alemany.

EL DUC DE WÜRTEMBERG ACUSA EL GOVERN CANYELLES DE DESTRUIR MALLORCA

(Redacció) El duc de Würtemberg, que estiuja a Mallorca des de l'any 1972 i que té una casa a Establiments construïda amb materials autòctons i segons l'arquitectura tradicional mallorquina, en una entrevista realitzada per Juan Mestre a UH (12 d'agost de 1993) va acusar directament Gabriel Canyelles de la destrucció del paisatge antany bellíssim de Mallorca. Les paraules textuais del duc alemany van ésser: **Ja li vaig dir a Canyelles que a Mallorca s'estaven fent autèntiques barbaritats arquitectòniques. No entenía que es fessin blocs d'apartaments devora la mar, i les meves manifestacions foren contestades per tots els polítics, que es van sumar a les meves crítiques. Es una pena com es destrueixen aquestes illes tan fantàstiques.**

PUIGPUNYENT ES VEU OBLIGAT A IMPOSAR MULTES DE 50.000 PESSETES A QUI TUDI AIGUA DE LA XARXA

(Redacció) Mentre els Ajuntaments de Palma i Calvià viuen dins la disbauxa, tuden aigua sense mirar prim i acusen d'insolidaritat la Part Forana, el batle de Puigpunyent s'ha vist obligat a causa de la sequera a fer un Ban en què es prohibeix regar, rentar cobres i omplir cisternes i aljubs amb aigua de la xarxa sota penalització d'una multa de 50.000 ptes.

Carl de Würtemberg lamenta els desastres arquitectònics fets pel Govern Canyelles.

IMPRENTA
Gràfic Art

Carretera Militar, 208
 Tel. 26 89 64 (2 líneas)
 Fax 266509
 07600 EL ARENAL - MALLORCA

PERRUQUERIA I ESTETICA

Ungles de fibra de vidre
 Parlam català, hablamos español, on parle français, speak english, man spricht deutsch

MAKA

Carrer Germà Bianor, 41
 Tlf.: 26 07 56
 S'ARENAL DE MALLORCA

Motos Espigares

Reparació i venda de totes les marques
Carretera Militar, 112
Tlf.: 26 35 56
Ses Cadenes de s'Arenal

Polèmica del 15% de l'IRPF

LA CESSIÓ DEL 15% DE L'IRPF PROVOCA TENSÍO EXTREMA DINS ELS PARTITS ESPANYOLS PP-PSOE

(Redacció) La cessió del 15% de l'IRPF a les Comunitats Autònomes està provocant molta tensió dins els partits espanyols PP-PSOE que veuen amb consternació com les qüestions ideològiques de dretes - esquerres queden a un segon terme davant les reivindicacions de les colònies. Així, per una banda, l'Espanya autèntica, és a dir, l'Espanya imperial acostumada des de fa segles a viure del robatori i de l'espoli colonial (Andalusia, Castella i Extremadura) es neguen en banda a la cessió, en canvi, les colònies com el Principat de Catalunya, Balears, Galícia, Aragó,... lluiten per aconseguir-ho.

Mª Antònia Munar, presidenta d'UM

Bartomeu Mestre, president d'ERC a Balears.

Mª ANTÒNIA MUNAR: "LA SITUACIÓ INTERNA DEL PP ÉS ESQUIZOFRÈNICA"

(Redacció) Mª Antònia Munar, presidenta d'UM, va reclamar per a Balears el 100% de l'impost de l'IRPF i va qualificar la situació interna del PP d'esquizofrènica ja que mentre Canyelles diu que la no cessió del 15% és una bufetada a Balears, en canvi al mateix temps el president del partit Aznar afirmava a Madrid que ceder un tramo del IRPF supone atentar contra la unidad de España. Per a Mª Antònia Munar el PP-PSOE són responsables de la discriminació injusta que patim ja que tots dos varen firmar un descafeinat Pacte Autonomàtic totalment perjudicial per a Balears.

BARTOMEU MESTRE D'ERC: "ESPANYA ENS ROBA"

(Redacció) Bartomeu Mestre, president Esquerra Republicana de Catalunya, va qualificar la polèmica sobre la cessió del 15% de l'IRPF de cortina de fum per tal d'embullar la troca. Amb paraules de Mestre: **Protestam per un duro mentre a Madrid es compixen de rialles amb el nostre bitllet de deu mil a la mà!** En un article titulat **Madrid ens roba!** Bartomeu Mestre va denunciar l'espoli fiscal de 150.000 milions any que pateix Balears, va reclamar el concert econòmic com una passa més dins el procés cap a la independència i va impugnar les falses acusacions d'insolidaritat que des de Madrid ens fan: **Quan et fiquen mà a la cartera, donen els teus doblers a un altre i et retornen una mínima part, no és solidaritat: és robatori. (...) ésser solidaris amb el tercer món és un acte d'humanitat i de justícia, però ésser solidaris amb Madrid és un acte de solemne pardaleria.**

ANGEL COLOM ACUSA EL PSOE DE MANTENIR EL SUD AMB ELS DOBLERS QUE ESPOLIA FISCALMENT ALS PAÏSOS CATALANS

(Redacció) Àngel Colom, el secretari general d'ERC, va acusar el PSOE de mantenir el sud, és a dir, Andalusia i Extremadura, amb els doblers del nord que aconseguix via espoliació fiscal. Les paraules de Colom van desfermar la histèria dels dirigents andalusos i extremenys del PP-PSOE (Rodríguez Ibarra, José Nevado) que van vomitar tota mena d'insults com els de fascista, i el van acusar de fer declaracions repugnant i de dir estupidesces, idioteces i vulgaridades. Àngel Colom no es va acoquinar i va replicar Rodríguez Ibarra qualificant-lo de **furibund racista contra Catalunya** i el va emplaçar a no caure en la temptació d'actuar com el líder serbi Slobodan Milosevic. Les paraules d'Àngel Colom han estat rebudes amb simpatia i comentades favorablement arreu dels Països Catalans a causa de la seva valentia. A mena d'exemple, es pot citar els Pingüinos d'UH de dia 1 de setembre: **lo cierto es que don Angel Colom se ha atrevido a decir lo que muchos piensan y se callan: que aquí lo que pasa es que el Norte paga y el Sur se lo gasta. (...) Tome nota de los resultados electorales incontestablemente ascendentes de la Liga Lombarda. En el fondo, no hay ni ideología ni historias celestiales: sólo hay eso, que el Norte se ha cansado de subvencionar el Sur. (...) Porq ue aquí lo que se hace es dar pscaito frito, pero nadie se ha propuesto en serio enseñar a pescar.**

Pere Sampol, Portaveu del PSM

PERE SAMPOL DEL PSM: "CANYELLES FA UN DOBLE LLENGUATGE"

(Redacció) El portaveu del PSM al Parlament, Pere Sampol, va acusar Canyelles de tou i de fer un doble llenguatge en el tema de la cessió del 15% de l'IRPF. Sampol igualment va dir que Canyelles no sabia ni tenia voluntat política de plantejar les reivindicacions de Balears davant Madrid i el va qualificar de criat subordinat als interessos d'un partit centralista que funciona a cops de consignes telefòniques que surten des dels despaxos de Madrid. Sampol va recordar l'acord aprovat unànimement pel Parlament, fins i tot amb els vots favorables del PSOE, on s'exigia el traspàs del 15% de l'IRPF..

ELS HOTELERS MALLORQUINS INDIGNATS AMB EL MINISTRE ESPANYOL D'ECONOMIA

(Redacció) Ho veis com tenim més raó que un sant! Un pic que el ministre espanyol d'economia, Pedro Solbes, compareix per Mallorca i ara resulta que aquest homonet no sap que el turisme xàrter paga un 15% d'IVA aeri, cosa que suposa un gran perjudici per als interessos dels hotelers, agents i majoristes de Balears. A Madrid ho ignoren tot de nosaltres i només se'n recorden per escurar-nos les butxaques i per deixar-nos més afaitats que un cap pelat titina sense cap cabell, arròs amb tomàtiga i pebre vermell. La barrabassada del ministre ens recorda una altra barbaritat de fa dos estius quan Felipe de González, en sortir de Marivent, va amollar que **els trens d'alta velocitat resoldrien els problemes de comunicació.** Vatuadell salat, mal rebentassin com una esclatadura d'ase tots dos ara mateix!

Les Meravelles
Rent a car
 Entre balnearis 6 i 7
 Carrer Llaüt, 40.
 Tlf.: 26 41 25
 Fax 26 43 39. Les
 Meravelles
 Plaça dels Nins, 36
 s'Arenal

RENTA A CAR

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

M. NOTARIO

Il·luminació
 Reparacions elèctriques
 Carretera Militar, 275 — Tlf. 26 64 61
 S'ARENAL DE MALLORCA

MATERIAL ELÈCTRIC I IL·LUMINACIÓ

F. AYUDARTE

Fernando Ayudarte Pérez

Rafael Ramis Tugores, 5
 07600 EL ARENAL
 PALMA DE MALLORCA
 TEL. 26 17 38
 FAX: 26 89 51

Clínica dental a s'Arenal de Mallorca

No faci més camí cap a Palma per veure el seu dentista, ja hi ha a s'Arenal la seva clínica dental, oferint-li tots els tractaments, inclòs l'ortodòncia, extracció de cordals, tractament de nervis, emblanquinats dentals, pròtesis, implantaments... tot a l'abast de la seva butxaca i en les millors condicions.

Aquest cop ens ampliam sobre la Gingivitis mal anomenada "piorrea" com a problema de salut pública, ja que resulta ser un dels processos infecciosos més freqüents a l'espècie humana, i encara que es tracti d'un procés lleu, és important tenir-lo en compte i

tractar-lo a temps per mor de la seva elevada prevalència, al fet que el pacient pugui presentar-la sense adonar-se, i sobretot, a la possibilitat real de desenvolupar una malaltia molt més greu, com és la periodontitis amb el conseqüent sagnament de les genives, mal alè, dolor, mobilitat dentària i pèrdua prematura de les dents.

La pregunta més comuna és: per què no m'ho havien dit abans?; i és que resulta ser un problema d'iniciar-se amb el simple sagnament quan es raspen les dents, és a dir, és causat per la placa bacteriana, la qual cosa si es

manté durant un temps, i especialment en edats superiors als vint-i-cinc anys, augmentarà, tenint el problema que molts de pacients no són capaços d'associar la malaltia amb aquests processos de sagnat.

El seu diagnòstic és molt senzill, ja que es pot veure al presentar placa i càlculs associats a la inflamació de les genives, i han d'estar-hi especialment alerta les dones

embarassades i els diabètics.

El seu tractament té una fase inicial consistent en l'eliminació de la placa i dels càlculs, mitjançant una neteja cada sis mesos en casos moderats i cada tres en casos greus, a més, es recomanen els colutoris amb antisèptic tipus clorhexidina al 0'12%, per la seva més que provada capacitat per eliminar la placa bacteriana.

Ànims per a Guillem d'Efak

El polifacètic Guillem d'Efak; escriptor, poeta, cantautor, home de teatre, patriota i bon amic nostre (no debades és un dels membres d'honor del Comité de Defensa de S'Arenal) es recupera d'una greu malaltia a Barcelona.

Fa dos mesos que es troba ingressat a una clínica per mor d'un tumor a l'esquena que, afortunadament, ha resultat benigne. La seva esposa Mònica ens informà del tracte vergonyós de Son Dureta on, si s'hi arriba a quedar, li fan la pell al bon Guillem. Dir que era digne del tercer món és un insult a la Humanitat. Això és el preu d'esser espanyols: pagam com a Suècia i ens tracten com a animals. On s'ha

patim els mallorquins, que no tinguem hospitals dignes a Inca, Manacor, a Pollença, a Calvià... i que Son Dureta sembli un escorxador amb una infraestructura de l'any de la picor i un servei mèdic dolent i tan poc estimulant que fa plorera!

Desitjam que, com més aviat millor, Guillem d'Efak torni a ca seva bo i sa com un gra d'all i que, com a bon ciutadà, alci la seva "veuària" contra l'equinocci que li han fet passar.

Una forta abraçada de tots els qui feim L'ESTEL i, ben segur, dels molts d'amics que estimen en Guillem com un dels homes amb el cap més clar d'aquesta terra nostra.

UNA PACIENT PROVOCA UN FOC A SON DURETA A FI DE RECLAMAR ASSISTÈNCIA SANITÀRIA.

(Redacció) Sembla mentida però això va passar dimarts dia 24 d'agost. Una dona mallorquina de trenta-tres anys natural d'Algaida que patia un quadre depressiu va anar a Son Dureta a les quatre de la matinada per rebre assistència. Cansada d'esperar, que la tinguessin abandonada i tirada dins un passadís sense fer-li puta cas, després d'esperar més de cinc hores i mitja que un metge s'ocupàs d'ella va agafar una tovallola, la va banyar d'aigua i li va calar foc amb la qual cosa va provocar una fumera impressionant. El mètode va resultar molt efectiu i recomanable perquè al cap de dos minuts va arribar un metge i la va atendre. Què significa això? Idò demostra que Balears som una colònia d'Espanya que necessitem fer la independència i sortir de quates com és aviat millor. Resulta que Son Dureta depèn d'INSALUD, i INSALUD depèn de Madrid i, és clar, a Madrid durant l'estiu acostumen fer vacances -bé, això no és exactament així perquè a Madrid, els funcionaris fan vacances tot l'any- amb la qual cosa les plantilles dels hospitals queden reduïdes a la meitat. Bé idò, resulta que al Ministerio de Sanidad Español de Madrid encara no saben que Mallorca reb molts de turistes i que aquí, a Son Dureta, el que s'hauria de fer durant l'estiu no és reduir la plantilla de metges i ATS sinó augmentar-la. Ho enteneu? És a dir, durant l'estiu Son Dureta ha d'atendre amb la meitat de personal que té durant l'hivern, el doble o el triple de pacients que no té durant la temporada baixa. No és absurd, demencial, imbècil i estúpid això? No sentiu una bavarada de ràbia davant això? Vatualmón, això és que no té consol i qualsevol dia hi haurà un alçament popular com el de les Germanies.

CANARIES DISPOSADA A ASSUMIR L'INSALUD L'U DE GENER DE 1994

(Redacció) Els nacionalistes canaris van embalats i dia rera dia estan aconseguint arrabassar a Madrid doblers i competències que en justícia els pertocuen. Mentre Balears es queda a la coa a causa de votar partits forasters com PP-PSOE i donar la confiança a traïdors venuts a Madrid com Gabriel Canyelles o Felix Pons, els canaris ja han aconseguit neutralitzar una mica l'efecte insular amb una subvenció del 35% per al transport marítim i aeri de mercaderies. La seva pròxima passa és assumir l'INSALUD amb la qual cosa milloraran la xarxa d'assistència sanitària.

Balears paga impostos per tenir una sanitat a nivell de Suècia i en canvi reb per part de Madrid una sanitat pública tercermundista digna d'una colònia africana.

LAVAUTO ARENAL

Compra-venda d'automòbils
Rentat automàtic en 10 minuts. Canvi d'olis. Neumàtics
Carretera Militar, 217 — Davant l'ambulatori
Tif. 26 56 18 — S'ARENAL

Rotulos Arenal

Rètols i dissenys per ordinador

Retolació de vehicles i embarcacions.
Cartelleria per a comerços i hotels.
Rètols lluminosos i banderoles.
Disseny i confecció d'aferratines.
Treballs d'impremta. Creació d'originals

Tif.: 74 32 62
Fax 74 32 66
C/. Trasimé, 58 s'Arenal

Boutique ANNA

Corseteria senyora senyor

Moda íntima

Carrer Llaüt s/n, Local 5
(darrera Apartaments Biarritz)
Tif.: 49 14 87. 07610 Les Meravelles

CLINICA DENTAL S'ARENAL

C/ Marineta nº 3 Entlo.
Tel. 74 34 48

Nació i estat: drets i deures mutus

La crisi del comunisme, especialment soviètic i iugoslau, ha posat en evidència, davant tot el món, el problema o problemes de la coexistència necessària, de les dues formes polítiques indispensables mútuament antagòniques: Nació i Estat.

Nació és la consciència i el sentiment que té un poble de la seva personalitat i fet diferencial amb altres pobles o comunitats. Autonomies, minories ètniques o comunitats federals són modalitats o graus nacionals. Amor pur, sincer i conseqüent amb la llengua pròpia, ànima de la comunitat —segons Unamuno, "sangre del espíritu de cada pueblo"—, i a la seva cultura i també a la terra i el cel i a l'aire que formen el seu cos. La nació, en suma, és la pàtria primera, la verdadera pàtria, l'única pàtria, terra i cendra dels nostres pares, de les quals Déu, l'incomprensible, ens féu així.

L'Estat, en canvi, és una superestructura humana política que tendeix a unificar les nacions en agrupacions de cada vegada més grans i universals, per governar-les millor. Tots els imperis de la història en són testimonis. I ara posam com exemples la Comunitat Europea i la reestructuració de la Unió Soviètica, que sembla un intent de lliçó exemplar mundial. I, en certa manera, la mateixa existència de les Nacions Unides. I, al mateix temps, l'imperialisme planetari, actual dels Estats Units d'Amèrica. Són tot això formes i graus estatals.

I com harmonitzar aquestes tendències centrípetes i centrífugues, antagòniques i complementàries a la vegada? Per conviure en pau i dignitat tota la humanitat, tots els pobles i races de la terra han d'aprendre de conviure tal com són i en una llibertat sempre relativa, mai absoluta, sentiment quimèric. Relativa com és en el fons, tota la llibertat humana personal. I segons el grau que sentin i visquin la pròpia existència i necessitats materials i espirituals. I a més, el respecte i germanor amb les altres nacions que constitueixen l'Estat. És això sols una utopia?

L'Estat únicament està per damunt les nacions, respectant-les i agermanant-les. No per ambicions imperialistes de ningú, mort o viu, per no citar una llarga lletania de noms històrics, passats o presents. Ni tampoc per imposicions imperialistes de cap nació damunt les altres.

La Nació és com les arrels de l'arbre de la vida humana, com l'arbre simbòlic de la Balanguera, i sense arrels cap arbre no pot viure.

Sense respecte nacional no hi pot haver Estat legal, de dret humà. Si aquest falla en la seva funció, apareix tot d'una la disgregació pacífica o violenta: autodeterminació, separatismes, independentismes, seqüela sagnant, de vegades, sempre inadmissibles. Però, únicament, i en part explicable per la disfunció del propi Estat per una part i per l'altra, pel miratge de llibertat absoluta, inexistent, de la nació.

L'Estat és una utopia, per exemple, com l'*homo sovieticus*? o serà possible, miracle a realitzar, en els anys del segle XXI, ja pròxim?

No és un fet utòpic, no, l'existència suïssa, la Confederació Helvètica, mirall d'Europa i del món, Estat de trenta cantons de quatre nacionalitats i quatre llengües oficials, petit, per exemple en economia, pacifisme i cultura, on saben conviure, millor que als USA, els seus habitants. Jorge Luís Borges, l'escriptor i tal vegada màxim intel·lectual de l'Argentina d'aquest segle, fanàtic universalista antinacionalista, no volgué morir a la seva pàtria i anà a acabar la seva vida a la Confederació Helvètica, Suïssa, el millor exemple actual d'harmonia nacional, per damunt qualsevol utopia universalista, estatista o imperialista imaginable. Ho arribà a veure, aquest gran escriptor cec, veure amb la seva intel·ligència, que es comprendre l'antinòmia que visquè?

Antoni Amorós Borràs

Estratègia independentista

Avui per avui l'independentisme es troba en una fase molt primària en la seva formació i implantació.

Una vegada superat el que en podríem anomenar l'"introito" que ha durat uns 25 anys (el PSAN es formà l'any 1968 d'una escissió del Front Nacional de Catalunya); en el qual per a ser independentista, també calia fer professió de fe de la "religió" marxista, doncs fins al tal punt era hegemònica aquesta doctrina dins l'independentisme; podem convenir que hem entrat en una nova època.

Aquesta nova singladura encara es mostra molt confusa; tot i que hi hagi algun il·luminat que la pretén rendibilitzar i mistificar. És una situació en la qual ja comencen a sorgir petits empresaris, botiguers, page-sos, pescadors, ramaders i menestrals de tota mena, és a dir, el genuí teixit social del Poble Català, que veuen clarament la independència nacional com l'única sortida possible, no solament per a Catalunya, sinó també per al seu problema particular. Ha esdevingut una qüestió de pura supervivència.

Fins ara, aquesta gent no podien abraçar l'independentisme, bàsicament per dues raons, tenint en compte que havent nascut o viscut llargament en plena dictadura franquista, estaven despullades de sentit polític i de consciència nacional.

Aquestes raons són: Primera, el fet que fins ara anaven fent la viu-viu amb llur negoci o explotació particular, puix que l'espòli econòmic espanyol, tot i ser força important, només repercutia negativament en la manca de prestacions, infraestructures i serveis col·lectius, és a dir, en les coses comunes. Però és que, dia a dia, el saquejament està incidint ja molt directament en la castigada tresoreria de cadascun dels catalans. Ja no és Catalunya com a nació la que se'n ressent del robatori espanyol a l'engròs, sinó que cada família catalana ho pateix directament en la seva soferta microeconomia.

Quant a la immigració, avui podem comprovar que molts dels que es varen quedar en terres espanyoles, viuen més bé que bastants dels que s'establiren a casa nostra. La qual cosa fa que es comencin a plantejar la seva adscripció nacional: o continuen sent espanyols depauperats i, per tant, exercir de colonitzadors sense sou de l'"imperi", o s'apunten a l'independentisme. O caixa o faixa (a l'immigrant no li cal passar per la fase intermèdia autonomista, car no pateix el complex d'esclau dels catalans de soca-rel).

I la segona raó per la qual fins ara no es casaven amb l'independentisme, és la que podríem resumir en una pregunta: Com podia seduir el marxisme a un

poble l'esperit i la idiosincràsia del qual són al·lèrgiques a aquesta doctrina? Josep Guàrdia (amb tots els meus respectes com a militant en un lloc tan hostil com València, i com a teoritzador) i companyia, per què no pengeu d'una vegada la "sotana marxista" i us incorporeu amb tots els ets i els uts a l'independentisme de nou encuny? Els capellans catòlics que penjaven els hàbits i els seminaristes que abandonaven el seminari als anys 60 i 70 no es feien pregar tant.

Tanmateix, però, encara ens falta arrencar en les nostres files la majoria dels catalans. I no serà precisament perquè no vulguin la independència de Catalunya, ja que, botiflers i renegats de banda, també l'anhelen encara que no ho declarin obertament. I la prova és que quan els plantejges directament la independència com a objectiu polític per a Catalunya, contesten: "Això és impossible", "no ens ho deixaran fer", etc. Cap d'ells s'hi posa en contra, només el complex d'esclau es manifesta en les seves diverses formes.

I com podem neutralitzar aquest acomplexament que pesa com una llosa damunt de tants compatriotes? Molt senzill. Fent tot el contrari de la "vaca sagrada" que l'alimenta, l'accentua i el potencia: el Sr. Jordi Pujol. Com podria altrament perpetuar-se en la seva privilegiada poltrona? Com podria governar gent amb caràcter un minidirigent com ell? Actualment, Jordi Pujol és el més efectiu dels profetes de la dependència d'Espanya, tot i que des de la Moncloa (seu de la corruptocràcia espanyola), li posen la tasca ben difícil.

Per tant, per reeixir s'han de formar dirigents autèntics, que s'emmirallin en models històrics com Pau Claris i Francesc Macià.

La força caracterològica i la capacitar directiva d'aquests nous dirigents anorrearan la por i l'anestèsia col·lectiva que paralitza el nostre poble. Serà com un ruixat damunt d'un incendi. Tal com féu Francesc Macià, ara fa més de 60 anys.

Aquests nous dirigents, dels quals sorgirà el gran líder, hauran de ser diametralment oposats al "papanatisme" botifler d'en Pasqual Maragall i a la ineptitud directiva d'en Raimon Obiols. Hem de fer foc nou d'una vegada. Ens juguem l'esdevenidor dels nostres fills i la plenitud de la Nació Catalana.

I els futurs dirigents alçapremaran el poble català perquè foragiti definitivament a colonitzadors, botiflers i minidirigents dependentistes.

Antoni Gomis i Olle
Dirigent d'Estat Català

Club Nàutic Nou s'Arenal
Carrer Roses s/n.
Tlf.: 26 91 67
S'Arenal de Mallorca

Restaurant - cafeteria
CANALINA

Cuina mallorquina i internacional.
Carns i peixos frescos a la graella de llenya i carbó.
Menú diari - Tapes al moment
C/. Amilcar, 14. Tlf.: 49 27 64. S'Arenal

Explotacions i montages
XALOC

Piscines, construcció maquinària, instal·lacions,
servici tècnic.
Plaça dels Nins, 36 B Tlf.: 74 40 10
S'Arenal

Binissalem

Denúncia contra la Guardia Civil per tracte vexatori

El passat dia 10 de setembre, en Joan "Gallet" de Binissalem va esser detingut per la Guardia Civil, acusat d'acossament sexual en la persona de Francisca Concepció S. R., una veïna del detingut.

Joan "Gallet" va esser detingut al seu lloc de feina per dos números de la Guardia Civil, Manuel i Lorenzo, que el varen dur fins al quarter. Segons la declaració de l'inculpat, aquest va haver de patir un tracte vexatori, coactiu i xenòfob. Va esser obligat a contestar en castellà les preguntes de la Guardia Civil, cosa a la qual en Joan "Gallet" s'hi va negar.

Fou amenaçat per la parella de guàrdies que si no confessava li cauria un

any de presó i perdria el seu lloc de feina.

Els guàrdies li digueren que l'havien detingut a la feina per humiliar-lo davant el seu patró i els companys. Així mateix, li va esser negada una cridada i el varen advertir que, si no confessava, el tindrien detingut durant setanta-dues hores.

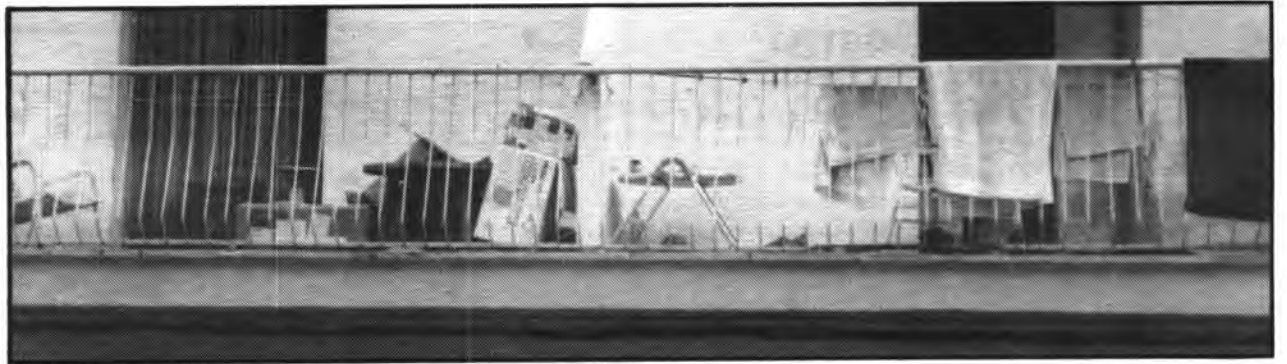
Va esser obligat a mantenir un acarament amb la presumpta víctima a través del porter electrònic de la casa que aquesta habita. Els sis germans i el pare d'en Joan "Gallet" anaren al quarter i parlaren amb els guàrdies. Els aconseguiren fer entendre que la denúncia era incoherent, falsa i sense cap fonament,

Cuina d'estiu

L'estiu i la tardor són dues estacions que els catalans tenim molts d'ingredients per fer una bona cuina. Si parlem de les fruites, esmentarem les figues de moro, una bona menja els dematins quan ha plogut. Si no plou, feis com nosaltres que, a la redacció de l'ESTEL, tenim dues figueres de moro i els tiram una manguerada d'aigua; són molt bones per berenar. També estan a la plena les figues de cristià en les seves múltiples varietats: bordissot blanques, bordissot negres, verdals, martiniques, de la senyora, argelines, paratjals, roges, albacors, de la tira i altres moltes que en aquest moment no record. Menjau figues amb pa amb oli, amb pa i sobrassada i totes soles. No en mengeu massa si no voleu engreixar. És el temps dels melons i les síndries, de les mórtes que tant agraden a la Rosa dels Tirabuixons, (les mórtes de romeguer són molt més gustoses que les de morera). Menjau ametles collides del temps i hortalisses de les que les nostres hortes són plenes, com és ara pebres, albergínies, tomàtiques i mongetes tot cuit o trempat amb oli de Sóller o de Caimari els mallorquins, i oli de les seves comarques els valencians i els catalans. Consumiu productes de les vostres comarques. Són millors perquè han madurat a la planta i la majoria de vegades fa poques hores que han estat collits.

Cuinau dins olles i greixoneres de test. Els aguiats són millors. A s'Arenal de Mallorca hi ha una botiga de terrissa on la madona us assessorarà del que heu de comprar i us donarà consells sobre com heu de preparar les olles i com les heu de conservar.

I ara una recepta, les sopes escaldades, unes sopes que els de més edat arribarem a odiar perquè en menjàvem cada dia. Menjar-ne una vegada cada quinze dies és deliciós, us ho puc ben assegurar: posau la greixonera al foc amb un raig d'oli i un all esclafat, hi tallau una ceba i quan estigui a punt de caramel hi afegui una tomàtiga, un pebre i unes fulles de bleda, posau-hi aigua i que bulli deu minuts; en apagar el foc, posau-hi un ou. Amb aquest brou escaldareu les sopes que haureu fet dins una escudella amb orelles. Ja em direu si us ha agradat.

L'Hostal Zama, del carrer de Bartomeu Calafell, té aquest aspecte. L'amo de l'hostal n'hauria d'estar empegueït.

Llucmajor

Creuament d'acusacions entre dos germans i la Policia Local

Una infracció de trànsit ha provocat un creuament de denúncies per agressió entre dos joves veïns, Salvador i Antonio Manuel, de 16 i 19 anys respectivament, i la Policia Local de Llucmajor.

Els fets tingueren lloc quan els dos joves varen veure com la grua municipal d'enduia la furgoneta que estava mal aparcada. Els joves digueren als responsables de la grua que estaven treballant i havien de traslladar un equip musical.

Això provocà una discussió entre els dos joves i els que manaven la grua. Més tard varen comparèixer dues parelles de policies locals, els quals, segons la declaració del pare dels joves, "varen donar una pallissa als meus fills, com a conseqüència de la qual aquests varen patir lesions".

Els dos joves varen esser detinguts i traslladats als calabossos de la Policia Local de Llucmajor. El pare dels detinguts hi va anar i va demanar la presència d'un metge perquè aixecàs acta de l'estat dels seus fills. La mare dels detinguts, així mateix, confirmà la versió donada pel pare i afirmà que un dels fills "li va fer una botifarra amb el braç als policies, i aquest va esser el motiu pel qual els agrediren".

Per la seva banda, el sergent de la Policia Local, Antoni Mut, ha efectuat

unes declaracions que estan en oberta contradicció amb l'efectuada pels detinguts.

Segons el sergent, varen esser els agents de policia els agredits, i no els detinguts. A més, al lloc dels fets només s'hi presentà una parella de policies i no dues com diu la denúncia efectuada pel pare dels joves. Així mateix, Antoni Mut mostra la seva estranyesa pel fet que sigui el pare dels detinguts qui hagi efectuat la denúncia, atès que aquest home no estava present al lloc dels fets.

Seguint amb la versió del responsable de la Policia Local, "quan els dos agents arribaren al carrer Mossèn Alcover, varen veure com els dos joves discutien fortament amb els responsables de la grua i intentaren posar calma i tranquil·litzar els ànims. Però l'única cosa que varen obtenir a canvi va esser que un dels agents rebés un cop de puny a la boca que li va fer botar un parell de dents, i l'altre un cop al pit que li esqueixà la camisa de l'uniforme."

Acte seguit els policies varen fer ús de les seves defenses reglamentàries i reduïren els dos joves. El responsable de la Policia Local llucmajorera acaba la seva versió dels fets declarant que creu que "els dos agents actuaren de manera correcta".

Demanen vuit anys de presó per un home que ejaculà a la cara d'una companya de feina

L'acusació particular demana una condemna de vuit anys de presó per a un home de 42 anys d'edat, anomenat José Reyes S.F., que serà jutjat a l'Audiència de Palma per un delictes d'agressió sexual.

Els fets que jutjarà el Tribunal varen tenir lloc l'horabaixa del 13 d'abril de l'any passat; segons l'acusació, José Reyes va acabar la seva jornada laboral a l'aeroport de Palma devers les tres de l'horabaixa i es va oferir a una companya de feina per acompanyar-la al seu domicili en la seva furgoneta, i aquesta hi accedí.

L'encausat va desviar el vehicle per l'autopista de l'aeroport i es dirigí cap a Llucmajor amb el pretext d'haver d'anar a

arreglar uns animals. La dona s'hi oposà, però quan arribaren a la finca l'acusat insistí perquè davallàs del cotxe i anàs cap a la casa. Una vegada dins la casa l'home inicià una sèrie de tocaments als quals la dona s'oposà i intentà sortir de la casa, però no va poder perquè la porta estava tancada amb un pany de maleta.

José Reyes aconseguí col·locar la dona en un sofà i intentà, sense èxit, davallar-li els pantalons; seguidament es col·locà sobre el cos de la dona i es va masturbar, ejaculant sobre la seva cara. L'acusació particular afirma que l'acusat manifestà a la víctima, "tienes suerte de que no te lo haya echado en la boca", i "cuanto más se me resisten, más me excito".

Un terratrèmol ha rebenat a Sa Pobla

A Sa Pobla, durant aquests dos mesos passats i part del setembre, hi ha hagut una forta i explosiva polèmica: En Miquel Segura ha acusat als poblers d'ésser els més antixuetes i també d'ésser botxí de tota Mallorca. Això és una mentida tan gran com la Seu de Ciutat. I ja que ell ha volgut desqualificar als poblers i expressar les seves opinions, crec que jo també tinc el mateix dret.

Si anam a investigar els arxius del jutjat de l'església i d'altres registres trobarem centenars de matrimonis mixtos durant aquesta darrera centúria. Això vol dir ben a les cla-

res i en són uns vertaders testimonis que els poblers no som ni hem estat mai antixuetes, però una cosa sí que som i multiplicada per cent: Som anti-Miquel Segura per haver-s'ho guanyat, per la seva grolleria i desqualificacions cap a la gent. No vos pareix estimats poblers que per qualque cosa deu ésser que la gran majoria de la gent el mira amb menyspreu per aquests motius? Doncs, si això és així, Miquel no et queda altre remei que esmenar-te.

Guillem Crespí Pons,
"Cremat"

Com va aquesta temporada turística a s'Arenal?

Catalina Genovard (Botiguera). La temporada és regular. Molta de gent i pocs doblers. S'ha de aturar el creixement turístic. Que no vengui tanta de gent i que gastin més. S'ha de fer més netedat a s'Arenal i a la platja.

En Mateu Mateu i Morro és el director de l'hotel Salpi. A 20 de juliol va omplir l'hotel. Els preus de l'hotel són barats. A principi de temporada tenien alemanys i el bar funcionava molt bé. Ara tenen italians i gent de les repúbliques iugoslaves i la cosa no va tan bé.

Walter Goelitz és l'amo de l'Hostal Climent. Va obrir per Setmana Santa i va tenir ben ple a partir del 15 de juliol. La previsió és de tenir ple fins al 15 d'octubre. El 31 d'octubre tancarà.

Margalida Roca (Botiguera). Hi ha molts de turistes, però no compren, cosa inexplicable després de les devaluacions de la pesseta.

En Climent Navarro de la Cafeteria los Clementes ens diu que la temporada és dolenta. Que hi ha molts de turistes i que gasten poc, i que els residents espanyols, que són els que solien gastar, tenen pocs doblers.

Mossèn Jordi Gaià és el rector de l'església catòlica de les Meravelles. Ens diu que la gent participa menys que anys passats i és més distant. Els seus feligresos són de totes les nacions europees i sud-americanes. Miren d'entendre's oferint fulles fotocopiades en diferents llengües i cantant en llatí que és l'idioma universal. Confessa que l'idioma base de les celebracions és el castellà.

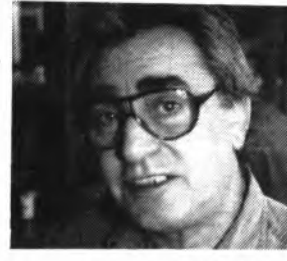
En Bartomeu Verdura és el director del Banc de Bilbao-Vizcaya i ens diu: "Els símptomes que jo veig dins el banc són positius. Enguany se generen més doblers dins l'hosteleria i el comerç té una recuperació important."

Na Manuela Sunyer té una botiga de modes al Riu Centre, a les Meravelles. Ens diu que la gent compra poc, però que té millor temporada que l'any passat perquè ha reduït plantilla.

En Jordi Cabrer és el director de l'Hotel Manaus. Ens conta que des del 15 de juliol tenen ple. El 50% a preu normal i la resta a preu d'oferta. Diu que amb més clients el bar funciona pitjor que a principis de temporada.

En Josep Rodríguez imprimeix camisetes a una botiga de s'Arenal que es diu Crazy T. Shirts. La temporada va molt malament, ens comenta. Els turistes duen pocs doblers i el Govern espanyol cada dia augmenta els impostos.

Isabel Pérez, del Rent a Car Les Meravelles, diu que la temporada va bé. Durant el mes d'agost ens mancaren cotxes, gràcies als italians i als espanyols, que són els millors clients.

Josep Cosano (Bar Pfenig). Malament. Hi ha molt de turisme diesel, que camina molt i gasta poc.

El llibre d'avui

La catalanitat de les Mallorques

Aquest opuscle inicia la col·lecció GERMANIA, que edita ERC-Illes Balears i Pitiüses, i data de fa més de setanta-cinc anys; malgrat això conserva la més absoluta vigència quant al contingut.

Aquesta obra, de Pere Oliver i Domenge, batle democràtic de Felanitx per Esquerra Republicana Balear, recull la conferència llegida en la vetlada del 23 de març de 1916 al Casal Catalanista de Sants.

Aquesta obra, tal com en ella s'assenyala, és un "aplec de documents, fets històrics i proves de la catalanitat de les Illes Balears".

Oliver i Domenge, Pere. *La catalanitat de les Mallorques*. Col. Germania 1. Edita Esquerra Republicana de Catalunya-Illes Balears i Pitiüses. Palma, 1993. 44 pàg.

LA CATALANITAT DE LES MALLORQUES

Pere Oliver i Domenge

CAMINS DE MIGJORN

disponible en:
COMPACT DISC - CASSET - LP

Edita:

Recomanat per:
XOCOLAT
Font i Monteros 18, Palma

Contractació:

Tel.: 971 - 72 16 74

Com va aquesta temporada turística a s'Arenal?

Margalida Salamanca (Botiguera). Hi ha molts de turistes, però no compren. Els pocs guanys se'n van en impostos.

En **Miquel Mut** és el delegat del batle de Lluçmajor a Badia i fa feina al negoci familiar, a la Piscina Municipal. Diu que enguany hi ha anat molta de gent entre residents, d'altres llocs de Mallorca i d'arreu d'Europa. També diu que les festes de Badia foren un èxit total amb campionat de futbol i de petanca, hi va haver sopar a les instal·lacions esportives amb unes 700 persones, rodes de foc i festa i sarau per llarg.

Cosme Andreu (Super Ampe). Això va malament. Només feim bon calaix durant un mes.

En **Joan Bauçà**, del Bar Can Joan de les Meravelles, diu que aquesta temporada fa un 50% menys de caixa que l'any passat amb els mateixos clients i els mateixos preus.

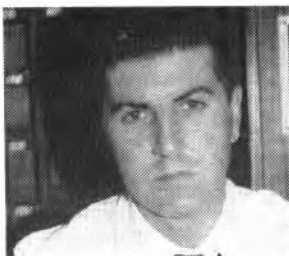
Miquel Gàlvez (Hotel Platja Gran). Des del primer de maig tenim ple, però el preu són dolents. El bar funciona regular.

Bartomeu Ferrer és el director de l'Hotel Badia Parc. Va obrir el 25 d'abril i va ocupar el 100% a partir del primer de juliol. Va a preus de contracte. El bar ha anat malament aquest mes d'agost passat. L'hotel tancarà el 31 d'octubre.

En **Montserrat Cantallops** i en **Tomeu Marí** són els gerents de l'Associació d'Hotelers de s'Arenal. Ens comenten que disn la crisi que pateixen, la temporada ha estat acceptable. La guerra dels Balcans i el terrorisme als països àrabs ha afavorit el turisme d'aquí, afegeixen.

En **Jospe Riutort** és el director de l'Hotel Riutort, de s'Arenal. Varen obrir a les darreries del mes de març, però no ompliren fins al 15 de juliol. El 15 de setembre la clientela comença a minvar i tenen previst tancar a les darreries d'octubre. Tenen preus de contracte, més bé baixos.

En **Miquel Vidal** és el director de l'Hotel Marina. Va obrir dia primer de maig i fins el primer de juliol no va tenir l'hotel al complet. De fet, ha tingut l'hotel ple durant cinc setmanes. Tancarà a la darrereria d'octubre. El bar restaurant de l'hotel va regular. Els preus de l'hosteleria són molt barats.

Jospe Mir (Advocat i administrador de finques). És un any fluix en vendes. De lloguers, hi ha més oferta que demanda. Mai no hi havia hagut tans de rètols de "Es ven" i "Es lloga" i això és dolent perquè crea una psicosi que tot va malament i fa que la gent s'ho pensi a l'hora de comprar. Ara només es venen pisos dels barats, d'aquests que valen quatre o cinc milions, pisos per altre part que han davallat dos milions aquests dos anys darrers. Ara hi haurà més doblers per s'Arenal. Els hotels estan plens i els doblers correran.

Benet Campins (Botiguera). És un desastre. El Govern Balear ens posa el Corte Inglés, Alcampo i altres botigues gegants.

En **Jospe Planells** és l'amo de l'Hostal Planells. Va obrir dia primer de maig i només ha tingut ple durant quinze dies del mes d'agost. L'altre temps ha tingut una ocupació del 50%. El bar va molt malament.

Matrimoni Palanco-Ferrà (Cortines s'Arenal). Els turistes compren més ara que la pesseta s'ha devaluat. Els residents també compren.

N'Anna Muñoz és la madona de la botiga de corseteria i roba íntima Anna, a les Meravelles, just darrera els apartaments Biarritz. Serveixen als residents i tot l'any tenen les mateixes vendes.

En **Joan Miquel** és el president del Club Nàutic Arenal. Diu que la temporada va molt bé i que el Club Nàutic té ple tot l'any, especialment a l'hivern.

Bodes
Banquets
Comunions
Urbanització Les
Palmeres.
Carretera del
Cap Blanc
km 4'200.
Tifs.: 26 50 20
74 03 01.

RESTAURANTE Montebel-lo

EL SEU ANIVERSARI amenitzat amb la nostra música en viu.

COMUNIONS amb els nostres pallassos.

BANQUETS sempre amb la nostra atenta qualitat i servei dels nostres Menús.

Tot un marc incomparable de jardins, piscines i parc infantil.

SEGUROS BERT ARENAL

SEGUROS

Plaça Major, 1
Tels.: 26 53 74 - 26 40 38

SEGUROS BERT ARENAL

More Nostrum

TRAMITACIÓ I PAGAMENT DE SINISTRES
QUALSEVOL GESTIÓ EN COBERTURES

(MEDALLA D'OR 1986)

TOTA CLASSE D'ASEGURANCES

Rte. Pirineu
RESERVI
Tel. 76 83 54
LA SEVA TAULA
Cami Veïnal La Real, 24
PALMA DE MALLORCA

EL MILLOR DE LA
CUINA DE
CATALUNYA A
LES BALEARS

RESTAURANT S'HOSTALOT
Menú dies feiners 650 ptes. Cuina mallorquina.
Porcella rostida. Escaldums. Carn torrada.
Cami Vell de Sineu, km. 5. Tlf.: 42 87 12.
S'Hostalot

Restaurant Cas Carbone Dimarts tancat
Ctra. Manacor, Km. 28 - Tel. 64 65 04 - 07230 Montuiri

Bar Restaurante EL BIERZO
Menjars típics lleonesos i peixos
Avinguda Bmeu. Riutort, 102. Tlf.: 26 97 54
Can Pastilla

BAR CENTRAL
Menjars, tapes variades
entrepanes
Son especialistes en paelles
Menú del dia a 600 ptes.
C/ Cardenal Rossell, 80
Tl.: 26 10 39
Coll d'en Rabassa

CHINA RESTAURANT ORIENTAL
C/ Joaquín Verdaguier, 12
Arenal - Tel. 26 67 21
Palma de Mallorca
ESPAÑA

PIZZERIA ES MOLINS
56 pizzes diferents
C/ Vicari J. Fuster, 265-B
ES MOLINAR
(Davant la mar)
Tl.: 41 12 11

CAFETERIA LOS CLEMENTES

PIZZES
Avinguda Son Rigo, 23
Tlf.: 26 59 55
Les Meravelles

Gastronomia

Foldos FRAU
Carrer de Manacor, 121 C.
Tel.: 27 85 18.
07007 Palma de Mallorca

PARRILLA - GRILL Bar CAN TORRAT

Especialitat en carns al caliu.
Graella a disposició dels clients
Cami de les Meravelles. Sortida 3 de l'autopista.
Tlf.: 26.20.55. S'Arenal de Mallorca

BAR - RESTAURANTE Andreu

Som especialistes en:
Arròs brut, paella, cordon blue,
bistec al pebre bo, sípia, conill a
l'allet, llenguado menier, carns i peix
en general.
Carrer de la Grua, 6. La Ribera Can
Pastilla.
Sortida 2 de l'autopista (dimarts
tancat)

Bar Pfenning
Josep Maria Cozano Mendoza
29 anys al vostre servei
Avinguda Nacional, 55
Tlf.: 26 10 90. S'Arenal de Mallorca

MESON Can Pedro GENOVA

Som especialistes en:
Carns al caliu
Cuina típica mallorquina
Pa amb oli amb permill
Caragols
Obert cada dia. Aparcament propi
Carrer Rector Vives, 4. Carrer Rector Vives, 14
Tlfns.: 40 24 79 - 70 21 62

RESTAURANT MILLOR
El «chapeau» dels menús
Dies feiners, 650 ptes. Diumenges i
festius 975 ptes.
Carrer Espartero, 26. Santa Catalina

EL BUNGALOW RESTAURANTE BAR
Carrer dels Esculls, 2.
Tlf.: 26 27 38.
Ciutat Jardí

GALAVISION
Televisió mexicana
Els vespres dels dies
feiners a les 9,
desconetxió per
tratar temes
mallorquins
CANAL 26
Tlf.: 74 15 10

Carns al caliu, frit mallorquí, pa amb oli.
Demanau la nostra pinya colada importada del
Carib. C/ Pare Bmeu. Salvà, 16. Tlf.: 49 08 55.
Les Meravelles

SERVEI D'AIGUA POTABLE S'ARANJASSA
Tel.: 26 52 72

RESTAURANT PIZZERIA TEO'S
Carrer Llaüt (cantonada Mar Egeu)
Tlf.: 49 28 95. Les Meravelles de s'Arenal

Aigua potable a domicili Miquel Salvà
Tlfns.: 265980
908 636980

Plaça Pius XII, 7. Ciutat
Entre els balnearis 8 i 9 s'Arenal
Port del Mar s/n Palma Nova

Els segadors

I
Catalunya triomfant,
tornarà ser rica i plena.
Endarrera aquesta gent,
tan ufana i tan superba.
Bon cop de falç!
Bon cop de falç, defensors de la terra!
Bon cop de falç!

II
Ara és l'hora, catalans.
Ara és l'hora d'estar alerta.
Per quan vingui un altre juny,
esmolem ben bé les eines.
Bon cop de falç!
Bon cop de falç, defensors de la terra!
Bon cop de falç!

III
Que tremoli l'enemic
en veient la nostra ensenya.
Com fem caure espigues d'or,
quan convé, seguem cadenes.
Bon cop de falç!
Bon cop de falç, defensors de la terra!
Bon cop de falç!

Cançó popular catalana, sorgida pels volts del 1640 com a romanç històric referit a la guerra dels Segadors. Conservada popularment i amb moltes variants melòdiques i textuales, anà adquirint caràcter d'himne nacional català. De fet, amb la proclamació de Generalitat de Catalunya, ja fou himne nacional. De les diverses versions més difoses, aquesta de N'Emili Guanyavents és la més política i reivindicativa; el text de Guanyavents va resultar vencedor en un concurs convocat al 1899 i que provocà una apassionada polèmica pública. Finalment, però, fou aquesta lletra la que s'imposà de tot.

Constituida la secció d'Inca d'ERC

Aquest mes d'agost s'ha constituït la Secció Local d'Inca d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), fruit de la confiança dels votants de la Comarca en un projecte i uns objectius clars i irrenunciabils.

N'Antoni Llompart Maura, president; en Joan Castells i Valdivieso, secretari; en Dídac Rebollo i Reina, tresorer, i els altres militants, us convidam a tots a participar en la lluita democràtica per al restabliment de la sobirania de la

nació catalana en un Estat propi, emprant el dret d'autodeterminació, dret reconegut per tota la Comunitat Internacional.

Els principis d'esquerra basats en l'autocrítica constant de la realitat social, els principis republicans democràtics d'organització política federada, els principis que generen la confiança en la unitat de la nació, la seva unitat històrica, cultural i política, seran els qui farem servir per cercar el suport de tots.

L'Estel de Mallorca
La revista que diu el que els mallorquins pensen, i no s'atreveixen a dir.
Subscriuiu-vos-hi. Tlf.: 265005

La memòria del foc

Quan les primeres espurnes calaren als boscos de Na Burguesa, Convergència Nacionalista Balear donà la veu d'alarma i assenyala els indicis d'una acció organitzada, dirigida contra els terrenys que havien de convertir-se en parc natural. Mentre nosaltres, des de la feblesa d'un partit sense representació, tractàvem d'estimular la consciència col·lectiva, mitjançant la denúncia, el Govern se'n desentenia al·ludint a un misteriós piròman, que actuava al so d'una malaltia que, segons els especialistes, és gairebé desconeguda. Com tots sabem, els incendis se succeïren amb tota meticulositat i alevosia, sempre el diumenge, sempre quan el vent era favorable, sempre a l'hora de més calor.

Ben aviat la teoria del piròman bollat fou insostenible i les veus més preclares de Mallorca començaren a incidir sobre una trama organitzada i criminal, que es dirigia a uns objectius determinats: la destrucció d'una de les zones frontereres entre Calvià i Palma, que encara restava verge d'urbanitzacions.

Fins aquí els fets. Més endavant, els incendis s'han succeït i no tan sols a Mallorca sinó a la resta de la geografia peninsular. En aquests moments, encara crema l'incendi gegantí de Granada que, com en una monstruosa coincidència, també ha estat provocat.

La instrumentalització del foc amb intencionalitat política no és un fet nou, ni tan sols modern. de sempre, en moments de crisi i de crispació social, el recurs de les flames ha estat recurrent. Amb foc es destruïren les biblioteques més importants del món antic; amb foc s'arrasaven les collites dels pagesos rebels i, amb foc, se silenciaven els heretges. Per tant, no s'equivoquen gaire els qui tinguin el presentiment que un feixisme vigorós i anàrquic s'aixopluga darrera les columnes de fum que tots hem vist.

Sembla, però, que la resposta del Govern autonòmic no ha estat contundent fins que ja estava tot consumat, o més ben dit, tot consumit. Els dos hidroavions que, amb perill de la vida, feien el que podien per aturar les flames, eren insuficients. La bona disposició i entrega tan dels bombers com dels voluntaris, era insuficient. La vigilància que, arran del segon o tercer intent es col·locà, també resultà insuficient. I tot perquè el Govern de la nostra Comunitat Autònoma —una comunitat que viu de vendre la imatge d'un paisatge generós— no tenia previst enfrontar-se amb un enemic tan natural com antic. Segons les declaracions que anteriorment va fer el conseller d'Agricultura, no hi havia recursos econòmics per netejar els boscos ni tampoc per cap mena de prevenció. Doncs bé, quan el que ha succeït, per desgràcia de tots, és ja irreparable, cal demanar responsabilitats, i cal demanar-les als qui, democràticament elegits, tenien i tenen l'obligació de vetllar pels nostres interessos i pels nostres recursos naturals. Si el senyor conseller d'Agricultura no tenia doblers per lluitar contra un enemic que, tard o d'hora, se li presentaria, que hagués dimitit en el moment d'ésser conscient del que això significava. Tal vegada amb aquest gest, hauria cridat l'atenció de tots i haguera minvat les conseqüències catastròfiques que avui tenim. En no haver dimitit, una part significativa de la responsabilitat recau sobre la seva gestió i, per tant, cal demanar el seu cessament immediat.

Ben segur que aquesta petició, feta des d'un sentiment nacional, restarà en l'oblit, com tantes d'altres coses en aquesta illa, però la memòria del foc, la calcinació de la terra i la patètica desolació del bosc extingit, quedarà entre nosaltres durant molts, molts d'anys

Jaume Bestard Manera
Membre de Convergència Nacionalista Balear

Què pensem els catalans?

No es construeix una autèntica democràcia quan els seus màxims representants no es preocupen per saber quin és el pensament o el voler del seu poble. D'aquí, que la Psicoestètica, mantingui que vivim en una continuació del franquisme, on tan sols el sanguinari Franco va determinar qui havia d'ésser el seu successor. Així, el dictador, s'atorgà el dret de decidir per nosaltres, talment com si sabés el que pensàvem.

Tanmateix són molts els polítics que demostren tenir ben arrapada aquesta mateixa mentalitat dictatorial. Una prova rotunda la tenim en unes declaracions que varen ser reproduïdes pel diari "El País" el 2 d'agost d'enguany en les quals Jordi Pujol digué: "Nosotros somos el resultado del pensamiento de un pueblo y a él nos debemos con patriotismo sacrificándolo todo para conseguir los objetivos". No seria més exacte dir que ells són el resultat de la voluntat del nazi d'en Franco? D'aquí que parlar d'objectius resulti demagògic. Amb tot, quan Jordi Pujol ens ha explicat a on ens vol portar amb la seva política tronada? Quina mena de cos polític pot donar-nos si confon un règim colonial amb un d'autonòmic? És més, segons el lloc del planeta on Pujol es troba som una o altra cosa. Si viatja fora d'Europa som una nació, dintre del continent europeu som una regió i en el marc de l'estat espanyol som una autonomia. Així, per poder parlar d'objectius prèviament hauria de definir exactament què som?, on volem anar? i posteriorment caldria que marqués la trajectòria a seguir, car si bé és cert que tots els camins porten a Roma, primer que res hem de tenir clar que volem anar a Roma i no a Brusel·les. Però, el que ja és intolerable

és que després de voler-nos fer passar bou per bèstia grossa Jordi Pujol digui que són "el resultat del pensament d'un poble", ja que per a fer aquesta afirmació hauria d'haver seguit el consell del meu mestre, el professor Carles M. Espinalt, i convocar un plebiscit a Catalunya en el qual els catalans, democràticament i pacíficament, responguin la següent pregunta: "Voleu una Catalunya independent i vinculada a Europa, bo i separant-se d'un estat intermediari que duplica els impostos dels ciutadans i dificulta la nostra peculiar vida política?" Se'ns ha consultat mai en aquest sentit? Com sap, doncs, què pensem els catalans? Voleu dir què no confon els desitjos del dictador amb el sentir de la nostra gent? És que les persones i els pobles no poden canviar d'opinió? Com ha esbrinat que els catalans davant el fracàs polític que suposa l'estat, mal dit de les autonomies, i amb la corrupció existent no hem canviat de parer? És que per ventura hi ha algun article a la constitució que obligui els catalans a pensar sempre igual?

Obviament, quan sense consultar el poble, que és la veu de déu, hom confon el seu particular pensament amb el pensament de tot un país, s'està actuant de forma totalitària i antidemocràtica. En aquest sentit valdrà la pena que Jordi Pujol comenci a replantejar-se que Catalunya pot canviar de parer i davant l'autèntica ruïna a la qual han sotmès la nostra nació ja és hora que se'ns demani mitjançant un plebiscit què pensem els catalans.

Francesc Castany de Caso
membre de l'A.P.P.

Desencert

Jovent què cercau feina
consell avui vos vull dar,
en cas de trobar-ne una
mai no s'hi val a badar.

No fos pas vos succeís
el mateix que em va passar,
doncs vaig trobar-me al carrer
sense indemnització cobrar.

Pel sol fet d'empassar-me
aquell sucós entrepà,
mentre el cap d'assegurances
va haver-se de conhortar,
amb ma trista magraneta
per al migdia arribar.

Estrofes amb mala bava

No hi ha feina més pesada
com la que fan els banquers,
perquè fan ballar la gent
al so que més els convé.
Com de senyors s'hi ve de casta,
i açò no se'ls hi pot negar
el divendres al migdia,
son deure és el plegar.
Arraconar dins calaixos
balanços i força guanys,
lletres de canvi vençudes,
qualque rebut retornat.
No hi ha treball més feixuc
com el que fan els banquers
perquè fan dansar la gent
al so que els escau més bé.
Els dilluns així que obren
com qui fa per treballar,
encesca la cigarreta
comencen a fer-la petar.
Les jugades de "la moviola"
si fou córner o fora joc,
així de sobte aquest tema
fins al dijous romandrà
el seu primordial treball.
Fins que arribat altre cop
el jorn tan desitjat,
l'hora tan anhelada
per començar-ne el dolç descans.
Que a força de xerrameques
i bugada amb els companys
tan justament s'han guanyat.
No hi ha tasca més fatigosa
com la que fan els banquers
perquè fan anar la gent
al ritme que més els convé.

Vicenç de Son Rapinya

Resposta (II)

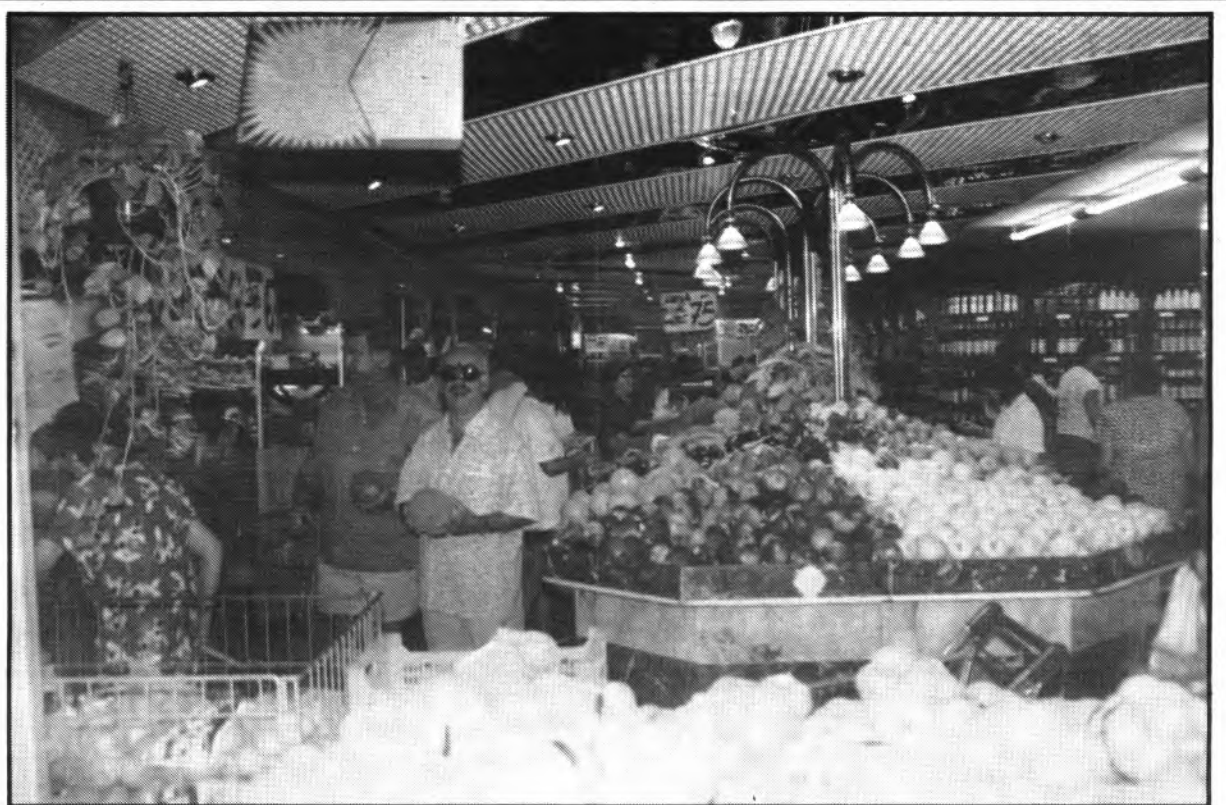
Som llegit el vostre escrit
de debò que m'ha sobtat,
la descripció que heu feta
glosant la meua personalitat,
per equívoca i errònia
tan lluny de la realitat.

En tant que un plomer podria
cometre tan gran oblit,
com ara perdre els escrits
si d'ells treure'n
profit hauria?

Si d'açò en dieu tara
quan no hi res a amagar,
pel fet de versificar
i alhora escriure prosa,
sabeu quin afalac m'envolta?

al veure que de cop i volta,
en ma persona heu descoberta
una nova qualitat.
Pel que fa al Barcelona
no heu de ser tan dolent,
doncs tot i amb quatre punts menys
tornarà jugar a Europa.
Així doncs caldrà pujar
el Bressol de Catalunya,
i als peus de la Verge Bruna
llurs nous títols ofrenar
com també les gràcies dar,
a tan il·lustre Patrona
que en té cura i acarona,
de tota aquella persona
que bé ha obrat.

En Vicenç de Son Rapinya

G GRUPO
IGANTE

Primer aniversari de la
remodelació del
Supermercat

GIGANTE de s'Arenal.
Avinguda Nacional -
Carrer Toquio - Carrer
Trasimé
S'Arenal de Mallorca

GIGANTE PALMANOVA
GIGANTE SANTA PONÇA
GIGANTE PORT D'ANDRATX
GIGANTE CALA D'OR
GIGANTE S'ARENAL
GIGANTE FELANITX
GIGANTE CA'N PICAFORT
GIGANTE SA COMA (Cala Millor)

PETITS ANUNCIS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat. Cada paraula, 20 pessetes.

BORSA INMOBILIARIA

S'ARENAL, 4rt pis, perfecte estat, 2 dormitoris, armari, menjador, terrassa, cuina moblada, galeria, bany. Preu 7.500.000 ptes. Entrada 1.100.000. Resta a 70.000 mensuals. Tel 72 12 35.

Venc tercer pis devora la plaça de les verdures de S'Arenal. Tres habitacions, un bany, cuina, dues terrasses. Tel. 263674.

VENC pis 2 dormitoris, devora el club nàutic de S'Arenal, lluminós, en perfecte estat, particular. 6.500.000 ptes. negociables. Telefonau de 17 a 20 hores al 77 15 16. Demanau per na Francisca.

LA GRUTA, àtic, 3 dormitoris, bany, vista panoràmica. Tel. 45 85 11.

S'Arenal, particular venc pis; 2 dormitoris, prop del Club Nàutic, en perfecte estat i molt lluminós. Vingui a visitar-lo i es convencerà. Preu 7.500.000 ptes. Tel. 264259.

CAN PASTILLA, planta baixa, cantonada, 280 m, 5 anys d'antiguitat. Bona construcció; 3 dormitoris, bany, traster, jardí. Immob. Pascual. Tel. 72 62 04.

Venc solar a la urbanització sa Torre. Situat quasi a primera línia, vista a la mar, 1.292 m2. Preu interessant. Tel 41 21 98.

S'ARENAL, apartament de 70 m2, 1 dormitori, cuina moblada amb barra americana, sala-menjador, 2 banys, totalment moblat. Preu 3.700.000 ptes. Joan Oliver, tel 12 02 57.

CONTESTADORS AUTOMÀTICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. ELECTRONICA EL GAU-CHO. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

S'Arenal, local apart. per a negoci o magatzem, 25 metres aprox. 25.000 ptes. Mir 26 33 96 (1783).

Sant Joan, es ven casa en perfecte estat de conservació; 4 habitacions, cuina, bany, sala-menjador, sala, corral amb cisterna. Tel. 29 60 95 i 56 00 24. Joan-Lluís Gayà.

S'Arenal, local en perfecte estat, 115 metres, més 80 metres de soterrani. 60.000 ptes. Mir 26 33 96 (1783).

Venc solar de 505 m2 a Bellavista de ses Cadenes. Sr. Castellano. Tel 26 12 55.

CALA GAMBA, planta baixa, 3 dormitoris, sala amb xemeneia, 2 banys. 16.800.000. Api Pascual. Tel. 45 85 11.

S'Arenal; lloguer pis de 2 dormitoris, sala-menjador, cuina amb electrodomèstics, 1 bany, terrassa, 43.000 ptes comunitat inclosa. Mir 26 33 96 (1860).

LLOG pis moblat a l'avinguda Argentina. 190 m2. 4 cambres, terrasses, menjador amb xemeneia. Ideal per a compartir. 70.000 ptes. Tel. 792490

Lloc d'aparcament devora l'ambulatori de S'Arenal. Tel. 469610.

S'ARENAL, venc pis, 3 habitacions, bany, cuina, dues terrasses... A la zona de la plaça de les verdures. Tel. 263674.

Bonic terreny a Lluçmajor (Camí d'Alicantí). Cantó 11 m. caseta dos compartiments, a reformar. Pou, possibilitat, llum i telèfon. Tel. 450994. Preu a convenir.

S'ARENAL, àtic 4t pis, 2a línia, 2 dormitoris, bany, sala-menjador amb terrassa, cuina moblada. 5.800.000. Tel. 20 00 07.

S'ARENAL, apartament nou, 1 o 2 habitacions, bona orientació. Preu 4.450.000. Tel. 75 40 32.

COLL D'EN RABASSA, pisos de Protecció Oficial, en construcció, 3 dormitoris, bany, saló-menjador, cuina terrassa, aparcament. Preu 8.200.000 ptes. Entrada 1.000.000. Tel 20 34 11.

Cala Pi, venc solar de 1.246 m2. S'hi poden construir 2 xalets adossats. Aigua, llum i tots els serveis. Preu 4.500.000 ptes, tres anys de facilitats. Tel 54 02 63.

Es ven casa vella a Sant Joan. Tel. 526398.

Deixaria cambra doble a casa compartida, jardí i hortet. Molt econòmic. Preferentment gent jove. A Santa Ponça, urbanització Galatzó. Tel. 671419.

Venc àtic a General Riera. Un dormitori, vestidor, bany complet, saló-menjador, terrassa amb portes corredisses, cuina per estrenar amb fusta de nord. Preu 5.500.000 ptes. Tel. 639181, Bàrbara.

PERRUQUERIES

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

Perruqueria Pep. Unisex. Carretera de Lluçmajor 204. Tel. 49 13 67. S'Ar-anjassa.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

ANIMALS DE COMPANYIA

Clínica Veterinària S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdager, 17. Dematins de 10 a 13. Hora-baixes de 16'30 a 19'30. Tel. Clínica: 49 01 53.

Clínica veterinària. De dilluns a divendres de 16'30 a 20'00. Dissabtes de 12'30 a 14'30. Plaça de l'Església, 2a. Tel. 743854. Coll d'en Rabassa.

VENDES

Venc motor fora borda, nou un Johson de 14 cavalls. 150.000 ptes. Tel. 546540.

Venc llot de matrimoni, matalàs inclòs, dues tauletes de nit provençal. Nou, sense estrenar. Tel. 541449.

Venc revestiment de marbre, de color gris perla, per a foganya de llenya. Ho venc a meitat de preu, per 100.000 ptes. Completament nou. Tel. 79 49 03.

Venc motor "Mercuri", foraborda, de canya curta, 2.2 HP, en bon estat. Preu 35.000 ptes. Tels. 753033 i 755460.

Venc una taula escriptori, blanca, de fòrmica nova. Ideal per una habitació d'una nina o nin. 5.000 Ptes, i en val 10.000. Demanar per Malena, tel. 41 05 42.

Gran oportunitat: es ven ordinador nou, sense estrenar, a meitat de preu o preu a negociar. Tel. 27 79 90, Marga.

Perduda aliança a la Colònia de Sant Jordi. Gravet 25-7-53; gratificaré devolució. Tel. 468111.

Venc Compacte, inclou pletina, discs, cassette, etc. En molt bon estat i a bon preu. Tel 42 76 47.

Venda d'estores saharauis. Per a més informació crida al telèfon 53 44 55, o bé veniu Pollença, a "La Punta", cra. del Port.

Venc grup Electrògen dièsel, 3 Kw, 220 v, monofàsic, motor d'arrencada, perfecte estat. Tel 59 16 33

Venc contestador automàtic, marca Sanyo. Tel. 264 259.

M'interessa comprar les tapes dels setze toms de l'"Enciclopedia Estudiantil" que va editar la casa Sopena als anys seixanta. Demanar per Juan José. Tel. 751527.

PERSONALS

N'Aina i na Maria, dues inquires de 16 anys, volen correspondència amb al·lots de la comarca. Escriure al carrer Fra Torrens, 75 Inca.

Som en José, tenc 20 anys, vull conèixer senyoreta de 18 a 20 anys per amistar, de moment. Tel. 710087.

MODISTA de 40 anys, fadrina, bons estalvis, encara que aquest sigui l'únic valor que cerques vull casar-me, amb home generós, amorós, sense mal vicis, romàntic. Tel.277990.

DEPENDENTA de 46 anys, 1'73 d'alçada, corpulència normal, molt atractiva, tenc cotxe i apartament propi vora la mar, vida molt sana. Senyor que li agradi l'esport, gran amistar al principi, i després futur matrimoni. Tel.722836.

HOME de 32 anys, treball en una oficina, som bastant senzill. Voldria conèixer senyora o senyoreta, culta, simpàtica i amorosa, per a tins matrimonials. Contactar al 722836.

Jove de 29 anys, fadrí, estudis, d'estatura alta, pis i cotxe. Vull conèixer senyoreta educada, sincera i carinyosa, amb fins matrimonials. Tel. 710087.

Fadrina, aficionada a la música i a la pintura, feina fixa. Vull conèixer jove de 20 a 26 anys amb similars gusts per a sortir junts. Tel. 721494.

Estrangera, moreneta, simpàtica, carinyosa, traductora, aficionada a l'esport, ball i demés. Vull formar parella o matrimoni amb senyor de 36 a 46 anys, sense mal vicis. Tel. 710087.

Viudo de 58 anys, educat, amb casa, cotxe, ingressos elevats. Desitjo trobar senyora. Tel. 710087.

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A

L'ESTEL de Mallorca

Nom: _____ D.N.I. _____
Cognom: _____

TELF: _____

ATENCIÓ

—Escriviu un sol anunci per cupó.
—Usau lletres majúscules.
—Escriviu dins el requadre el text.

Ompliu aquest cupó i enviau-lo a:
S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 —
SES CADENES DE S'ARENAL

PER IL·LUMINAR LA SEVA LLAR
ELÈCTRICA NYEGOS
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

Per enviar o recollir qualsevol sobre o paquet en poques hores.
Urbans, regionals, nacionals, internacionals

Carrer Berlin, 24
Tlf.: 74 33 35 - 36
S'Arenal

PETITS ANUNCIS

Senyoreta de 30 anys, nascuda a Eivissa, fadrina, sense fills, vull contactar amb senyor educat, net i feiner, amb fins formals. Tel. 721494.

Al·lota de 26 anys, alta, simpàtica, de bon veure, culta. Vull conèixer jove bon al·lot, feiner per a sortir-hi i amb fins formals i seriosos. Cridau-me al 710087.

Fadrina, estudiant de pediatria, 23 anys, senzilla i molt agradable; el meu cor està tot sol, necessit amor i tendresa, vull trobar l'home que sàpiga donar-me el que deman. Tel. 206979.

Cuïnera, de 50 anys, amb bona presència, fadrina, voldria conèixer senyor de fins a 60 anys, sincer i amable i sobretot fadrí. Tel. 206979.

Cuïner de 39 anys, fadrí, de bona presència. Vull conèixer al·lota de 25 a 30 anys. Som sincer, no m'importa l'estat civil. Cridau-me al 206979.

Fadrí, alt, esportista. Vull fer feliç a una dona interessada en conèixer-me, simpàtica, formal, sense mal vicis, de 30 a 40 anys, indiferent si té fills. Tel. 710087.

Fadrina de 40 anys. Vull conèixer senyor de fins a 50 anys, fadrí, formal i sincer; per amistat i fins formals. Tel. 206979.

Fadrina de 29 anys, carinyosa, alegre, divertida, estudis superiors, sense problemes de cap casta. Voldria fer amistat amb jove fidel, educat i carinyós. Tel. 721494.

Propietària tenda de comestibles, elevats ingressos, pis, casa rústica. Estic tota sola, no veig l'alegria de la vida. Vull fer una llar amb un home de fins a 60 anys. Tel. 206979.

Senyor de 50 anys, visc de rendes, xalet, pis i cotxe, d'estatura normal. M'agradaria conèixer senyora que li agradi la llar, viuda o separada, amb fins formals. Tel. 710087.

Militar, alt càrrec, bona presència, 1'83 d'estatura, mallorquí, fadrí, 40 anys. Vull trobar parella per casar-me. Tel. 710087.

Llicenciat en Filosofia i Lletres, vidu, 50 anys, sense fills. Interessat a trobar dona educada, bona, físicament agradable. Tel. 722836.

Senyora, 68 anys, viuda, bona presència, prima. Tenc la vida bastant resolta, visc de rendes altes, però estic sola. Tel. 710087.

Rosa, 20 anys, fadrina, guapa, simpàtica, alegre; treball en comptabilitats. El meu interès en aquest anunci és conèixer jove, bo. Tel. 721494.

Empresària, 52 anys, divorciada, sense fills, vida resolta; m'agradaria conèixer cavaller amb formalitat, educació, de fins a 70 anys. Tel. 722836.

Comerciant, valencià, de 38 anys, fadrí, alt, sincer, de bon veure, comprensiu. Vull relacionar-me amb senyoreta de 27 a 30 anys de prop de Palma. Tel. 710087.

Viuda de 58 anys, activa, jovial, agradable; vull no estar tota sola. El senyor que estigui interessat en conèixer-me, que sigui alegre i dinàmic i que em cridi al 206979.

Auxiliar administrativa, de 30 anys, fadrina, pis, cotxe, feina fixa. Vull contactar amb home de fins a 37 anys, més o manco, feiner i sense mal vicis amb fins completament seriosos. Tel. 721494.

Mallorquina, 40 anys, atractiva, bona salut, pis propi, feina fixa. M'agradaria conèixer a un home feiner, culte i formal, amb fins seriosos. Tel. 206979.

Fadrina, 50 anys, formal, senzilla, molt agradable. Vull conèixer senyor de qualitats similars, comprensiu, que li agradi la llar. Tel. 721494.

Divorciada, 48 anys, la soletat és molt present en mi, i vull desfer-me'n, no tenc fills. Vull senyor amb bones qualitats, comprensiu, honest dialogant. Tel. 206879.

Administratiu, 28 anys, alt, bona presència. Vull conèixer al·lota senzilla. Tenc un treball segur, cridaume al 710087.

Fadrineta de 20 anys, guapa, treball fix, alegre, cerc jove que li agradi sortir, divertir-se, que sigui alegre, honrat, treballador, molt sincer, ja que jo també ho som. Tel. 710087.

Tinc 28 anys i em sento bastant sol. M'agradaria trobar un amic amb qui anar al cinema, conversar i intercanviar idees. Sóc persona senzilla, només puc oferir una bona amistat. Apartat 892-07080 Ciutat.

DIVORCIADA, 36 anys, una filla independent, pis propi, cotxe, bons estalvis, visc sola. Cridau-me al 710087.

DIVORCIADA de 43 anys, bona feina, alta, bona presència. Desig conèixer senyor, no m'importa el seu estat civil. tel.277990.

Jove, 20 anys, fadrí, estudis, d'estatura alta, pis i cotxe. Voldria conèixer al·lota educada, sincera i carinyosa, amb fins matrimonials. Tel. 710087.

Fadrí. Càrrec important, 39 anys, 1'87 metres, cotxe, xalet, necessit companya, fidel, atenta, sincera. Tel. 710087.

Separada, 37 anys, bon físic, agradable, educada. M'agradaria trobar senyor, amable i net. Don el que deman. Per relació de bona amistat. Tel. 277990.

Secretaria, 32 anys, necessit carinyo, cerc senyor bon al·lot de fins a 45 anys, la resta no importa; som dolça, afectuosa, senzilla, de moment amistat, després fins matrimonials. Tel. 710087.

GASTRONOMIA

RESTAURANT DELFIN DORADO. Paelles, graellades de carn i de peix. Menú a 700 ptes. Joan d'Àustria, 13 Tel. 741095. Badia.

BAR RESTAURANTE ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyia. Carrer de la Grua, 6 - Ca'n Pastilla.

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdaguer, 12. Tel. 266721, s'Arenal.

BAR BARA. Cuina casolana mallorquina. Carrer de Felanitx, cantonada Manacor. Tel.: 42 77 80. Son Ferriol.

McDONALD'S S'ARENAL. Celebra el teu aniversari amb nosaltres en un ambient familiar. Avinguda nacional, 34 (entre els balnearis 8 i 9). Tel. 491891. Srta. Susana.

Restaurant el Pescador. Servei a la carta. Paelles, carns i peixos frescs. c/ Sant Bartomeu, 16. Tel. 263443. S'Arenal.

Ca Na Puri. Pizzes des de 500 ptes. Menús a 625 ptes. C/ Faust Bonafè, 65. Tel. 429161. Son Ferriol.

Restaurant Amílcar. Carta ben assortida. Menús a 800 ptes. C/ Amílcar, 14. Tel. 49 27 64. S'Arenal de Mallorca.

SERVEIS PROFESSIONALS

TELEVISORS, vídeos, ràdio-cassettes, arreglam. ELECTRONICA J. GARCIES. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335. Coll d'En Rabassa.

HERBALIFE
Distribuidor (Supervisor)
Líder en nutrició calular els 90
Faci la seva comanda a Call
Crespi
Alexandre Rosselló, 3-5-4
07003 - Palma de Mallorca
(Espanya)
Tel.: (971) 72 28 36 - 54 05 86

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

TINTORERIA CALTOR. Neteja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

Deixaria una cambra doble, a casa compartida, amb jardí i hortet. A 3 quilòmetres de la platja. Gent jove. Compartir despeses generals. Carrer Xaloc, 2 Urb. Galatzó. Santa Ponça, Calvià.

Jove que fa feina els matins, cerca feina pels horabaixes. Tel. 297067.

PNEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i pegats, alineació de direccions assistida per ordinador. Avinguda del Cid, 73. tel. 42 75 53 Son Ferriol.

BUGADERIA OLIMPIA. Servei a hotels i Restaurants. Rentat de roba a particulars. C/ Titus Livi, 10. Tel. 262960 Can Pastilla.

Botiga i pastisseria Ca'n Manresa. Carrer Fàbrica, 19. Palma. Tel. 731631. «La qualitat per damunt de tot».

BUGADERIA LLITERMA. Autoservei, rentat en sec i en banyat, neteja de catifes, servei ràpid. Carrer Virgili, 17. Tel. 26 63 31. Can Pastilla.

INSTAL·LACIONS elèctriques i sanitàries CC.JU.CB., instal·ladors oficials de gas ciutat, propà i butà. Carrer Marqués de Tenerife, 77. Tel. 242593 - Son Ferriol.

Faria treballs d'ajut a fusters i a magatzems, encara que fossin unes hores. Rafael Tel. 715910. (Telefoneu els migdies de 2 a 3)

FONTANERIA, gas, calefacció i electricitat. Instal·lacions CE. JU. Avinguda del Cid s/n Tel. 427992 Son Ferriol.

Persona cerca feina per fer a casa; mecanografia, ceràmica, llistes de correus... Tel. 29 70 67.

Es confecciona o arregla qualsevol peça de vestir, cortines coixins etc... Tel. 771005.

Es passen treballs a màquina i per ordinador. Netejat i rapidesa. Tel. 771005.

Motos Salom
Jerónimo Pau, 9 ☎ 468136
Tomas Forteza, 24 ☎ 462686

BORSA DEL MOTOR

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlarem. AGENCIA OFICIAL RE-NAULT. Tel. 413867 - Son Ferriol.

ENSENYANCES

C. BALEARES, 25-2
El Arenal

- * Informàtica
- Programació en: BASIC - CLIPPER dBASE III PLUS
- Formació d'usuaris en: QUATRO - LOTUS 1-2-3 WORDPERFECT - WORKS
- * A més d'un llarg etcètera pots aprendre: BANCA - REPAS COMPTABILITAT MECANOGRAFIA

MESTRE, s'ofereix per fer classes particulars o feina similar. Tel. 467931.

ESTUDIANT de Filologia catalana fa classes de repàs d'assignatures de lletres, de BUB i FP (literatura, llengua, llatí...) Tel. 297075.

Oferim de franc cursos bíblics i subscripcions a revistes cristianes en català: Ajuda Evangèlica dels Països Catalans. Ap. 1022 Castelló 12005. Tel. 964-207607 (secció d'ensenyament).

Català i oposicions: tribunals legalment constituïts?

A.P.L.E.C

Enguany, en les diferents matèries que formen els curricula d'ensenyament primari i secundari, hi ha hagut oposicions a les Illes Balears, concretament a Palma, durant el mes de juliol passat. Això constitueix un avanç. Els professors i les professores de les Illes ja no es veuen forçats, de manera generalitzada, a examinar-se a Madrid, amb totes les incomoditats que un tal desplaçament comportava. Sembla de justícia que una prova com la d'oposicions als diversos cossos de l'àrea d'ensenyament es pugui realitzar al nostre país. Hi ha hagut, però, una irregularitat escandalosa quant a la formació dels tribunals d'oposicions: no s'ha exigint als seus membres el coneixement de la llengua catalana. Atenint-nos a la més estricta legalitat vigent, a la comunitat "autònoma" de les Illes Balears i Pitiuses hi ha dues llengües oficials: el català i l'espanyol. Partint d'aquest fet, evidentment, qualsevol opositor d'una matèria que no correspongui a una llengua determinada, tant pot examinar-se en català com en espanyol: en mans de qui oposita està triar la llengua oficial que més li convingui per realitzar l'oposició. En principi, podríem suposar que cadascú escollirà la llengua en què s'expressi més fàcilment i que li resulti més productiva a l'hora de realitzar aquest examen tan compromès.

La realitat, però, ha estat ben diferent. A diversos tribunals -podem esmentar, com a exemple, Geografia i Història i Biologia, però segur que n'hi havia d'altres- hi havia persones membres del tribunal que no eren suficientment competents en català. (Evidentment, atenint-nos a la legislació vigent, qualsevol professor no reciclat no hauria de poder formar part d'un tribunal d'oposicions, perquè, a l'hora de filar prim puntuant, es requereix una competència perfecta en les dues llengües oficials). Comentaris de l'estil de **ahora ya me entero un poco más o cuando hablan en catalán desconecto** estaven a l'ordre del dia. Quina nota devien posar aquesta gent als professors i professores que oposaven en la llengua de la nostra terra? En què es devien basar, per puntuar, si desconectaven?

En tot aquest afer, tot sigui dit de passada, ningú no ha mogut un dit en favor de la llibertat d'usar, en igualtat de condicions, la llengua del país. Els responsables de la campanya de normalització lingüística - amb Aina Moll al capdavant- no n'han sabut res. Com fan sovint, han preferit d'ignorar la realitat. Els responsables directes en matèria d'educació -començant per n'Andreu Crespi, director provincial del ram- han permès que aquesta situació es produís, sense intervenir-hi per res. La conselleria d'Educació -amb Bartomeu Rotger (antic inspector del MEC) i J. Casasnovas (també del gremi dels inspectors) com a caps visibles- han mantingut un silenci sepulcral. I, finalment, els presidents dels tribunals (tots també de l'ofici) tampoc no han fet cap tipus d'intervenció per intentar d'arreglar-ho mínimament. Tothom ha callat.

Els opositors, evidentment, també. Quan algú es presenta a unes oposicions no es troba precisament en una actitud còmoda per moure bregues amb l'autoritat educativa. Ara, però, que la prova ja s'ha acabat, podria constituir un element d'autodefensa denunciar la il·legalitat que hem exposat aquí. Si hi ha dues llengües oficials, qualsevol membre d'un tribunal d'oposicions ha de presentar un domini excel·lent de les dues. Cap tribunal de justícia no ho podria deixar de reconèixer.

Des de l'Associació de Professors en Llengua Catalana (APLEC) volem denunciar que enguany la constitució dels tribunals d'oposicions d'ensenyament ha presentat greus irregularitats legals i exigir que l'any vinent no s'admeti com a membre d'un tribunal ningú que prèviament no hagi acreditat el seu domini de la llengua catalana.

Paper i temps fan sentència

Si examinam es procés de lo que són totes obres, tantes petites com grosses; se veu es seus rendiments; es fet se tindrà present quan es temps lo ha passat; es fet sol esser jutjat amb molts de procediments.

Si anam a examinar per defensar sa raó, arribam a sa conclusió que es temps a tots jutjarà. A sa història quedarà per recordança arxivat, ensenyant es resultat per poder-lo comentar.

Es temps nos es immutable, en res no transigirà, el seu curs ell seguirà duent es mateix viatge. No presenta cap imatge a dins sa societat, tindrà tothom vigilat i a ningú darà avantatge.

Jutjarà sa hipocresia que tant de moda està, també en compta tindrà de qualcun sa valentia. A tot posarà sa mida i no s'equivocarà, peu de rei "emplearà" com a cosa molt precisa.

Jutjarà el pecador i aquell qui bé ha obrat, no romandrà oblidat tota sa seva labor. Posarà tota atenció i ningú perdrà de vista; té obert sa seva llista a on podrà fixar-lo.

Sa persona dalt sa terra sol cercar es benestar; ell molt arreu caçarà a tot los mourà sa guerra;

el so de seva guitarra lo vol ell deixar sentir, dins el cervell ficar-lo a la dreita i a l'esquerra.

Per atordir a sa gent "emplearà" dolç parlar; unes frases gestarà d'homo intel·ligent i aquella inculta gent sa boca ella badarà. A dins ella aficarà ganivet llarg i punxent.

Aquesta obra quedarà, de veritat, senyalada, des temps no serà oblidada per poder-se comentar. Es vivent la passarà d'una generació a s'altra; sa victòria o sa falta eternament durarà.

Des de que el món s'habità i s'aplicà s'escriptura, per tenir-la més segura a sa roca s'incrustà. Després de molts d'anys passar pes temps ha estada jutjada; cap moment l'ha oblidada per poder-la ensenyar.

Per lo tant es temps està vigilant a tota cosa, tant si és petita com grossa a res no descuidarà per poder-la ensenyar a los investigadors que de un temps molt llunyós els costums que es van usar.

Sa Història n'està plena de grosses atrocitats que una gent n'ha abusat de sa sofrida pobresa; l'han tenguda estreta fins i tot morral posat; com esclau l'han tractat sa gent de sa gran noblesa.

Des temps n'ha estat jutjat perquè se'n puga parlar i se puguin "enterar" de sa gran perversitat, que "empleà" sa indignitat per ells tenir un bon viure, menjant sa carn de bou miura i el pobre amb un os pelat.

Quan sa història es llegeix, sa veu sa impertinència, es temps sol fer sentència des modo que es procedeix. No lleva ni hi afegeix de lo que ha succeït, és un cas ben definit, sa raó molt prevaileix.

Però no es vol desistir d'"emplear" sa hipocresia, molta gent du sa mania per ell un bon temps tenir; de lo que se pugui dir que es temps a ell jutjarà, a l'altre món ja serà sa terra ja el consumí.

Es paper i es temps lo és sa força "arrolladora"; amb so paper tot se compra es lo que té més gros pes. En ell, de fet, prevaileix comprar or, plata i marfil i a dona de bon perfil amb paper s'aconsegueix.

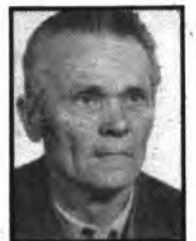
Es temps també jutjarà es procés des temps passat; tot va quedar arxivat per poder-lo comentar es bé i es mal sortirà, també tota hipocresia que sa gent "emplearia" per cercar es seu benestar.

Climent Garau i Salvà
de Llucmajor
21-XII-1992

L'agricultura de Mallorca

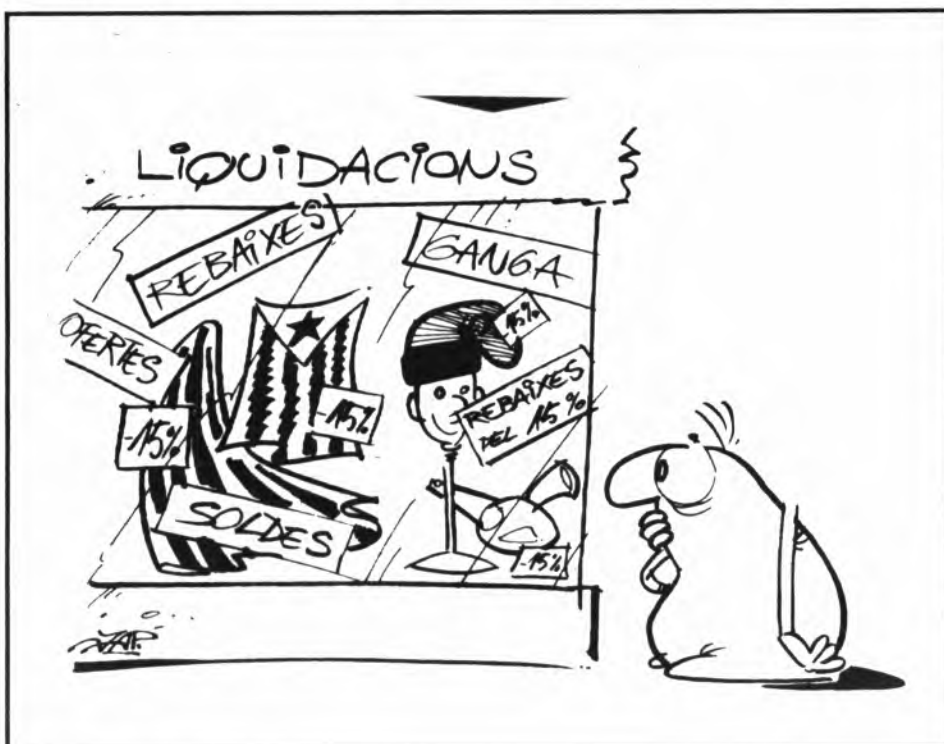
En Pere Joan, nostre conseller d'Agricultura, el nostre padri Gabriel Canyelles, president del Govern de les Illes Balears, el nou conseller d'Obres Públiques, en Ramonet Aguiló, n'Artur Cadenes, i un llarg etcètera de membres del govern i batles que tenim per dins l'illa de Mallorca ens estimen molt i fan l'ullastre brancat, es destrossen per cercar solucions a la nostra agricultura, ens diuen que hem de canviar els fruits tradicionals, hem de fer productes de qualitat que sien competitiu per dins Europa, ens hem de mecanitzar, industrialitzar els

productes, hem d'instalar hivernacles d'hortalisses, de flors ornamentals i altres tants que no em vénen a la memòria. Tot això molt bé si ha d'esser rendible pel profit de tots, enhorabona de part meua per posar tant d'interès pels agricultors. La construcció d'aquestes millores reportarà el desembutxacar-nos una infinitat de milions de pessetes. Emperò, vos heu aturat a pensar mai que si ens robau les nostres aigües de sa Marineta i de tot el Pla de Mallorca, com quedarà altra vegada l'agricultura de reguiu? Doblers tirats, fotuts i

banyuts. No vos pareix que el que anau a fer de trasbalsar dites aigües de cap a Ciutat és contradictori al cent per cent? O el que predicau a l'hora de les eleccions és pura hipocresia?. Vaja, vaja!, un poc més de serietat, i menys promeses i pensar més pels desemparats agricultors de tota l'illa i no esser tans durs de cor!

Guillem Crespí Pons

Entrega de trofeus de la regata «Cruceiros de la Armada», organitzada pel Club Nàutic s'Arenal el passat dia 15 d'agost. D'esquerra a dreta, Joan Miquel, president del club; el Comandant de Marina, el príncep d'Astúries; la Infanta Cristina i l'Almirall Sánchez. Foto: Jaume.

Petanquistes del Club Jamaica de s'Arenal. Juguen a segona i estan preparats per fer una bona temporada.

De la mà d'En Pere López Garcies, la marca de cotxes SEAR ha arribat a s'Arenal. Enhorabona i que venguis molts de cotxes, Pere.

Manuela's
boutique

Riu Centre
Tlf.: 26 96 65
Carrer dels
Trencadors, 2
Tlf.: 49 24 58
S'Arenal de
Mallorca

A la benzinera de s'Arenal han posat un rentacotxes automàtic. Comprau una fitxa de 100 pts. i l'aspirador se posa en marxa, per fer el cotxe net per dins; una altre de 600 i la màquina rentacotxes se posa a tirar aigua i sabó i a fregar.

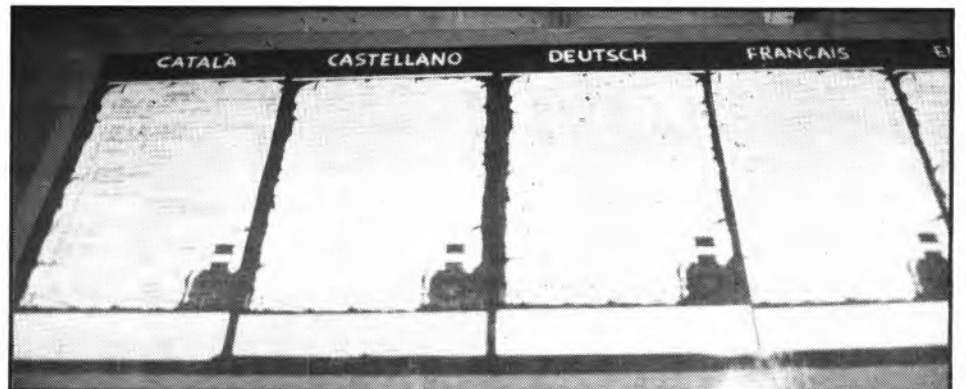
A finals d'agost hi va haver moguda als carrers de la cervessa de Les Meravelles. La gent de la associació de veïns de la barriada se va manifestar contra la ocupació del carrer per part dels bars de la barriada.

Aquesta pintada a un pont de la Via de Cintura de Ciutat, feta per l'Ateneu 31 de Desembre, va durar dos dies. Nosaltres l'hem immortalitzada.

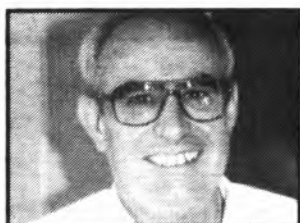
FORN DE
SANT JOAN

Bar
Restaurant
LA PETITA
CUINA DE MERCAT
Reserves: 72 84 22
Sant Joan, 4 - Ciutat

Al restaurant Can Joan de l'Avinguda de Son Rigo de la barriada de Les Meravelles de s'Arenal, tenen els menús esposats en moltes llengües. La catalana però, es la primera. Així se fa, Joan!

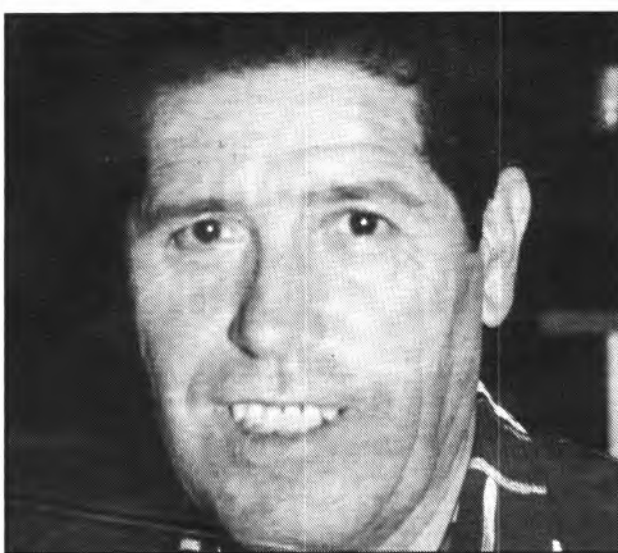
Gastronomia

En Mateu Munar és l'amo del Restaurant del Club Nàutic de s'Arenal. Recomana el cap-roig fregit amb acompanyament. El gall fregit amb ceba, el *llomillo* amb salsa d'ametles. El menú val 1.350 pessetes i el preu per comensal mitjà a la carta és de 3.000 ptes.

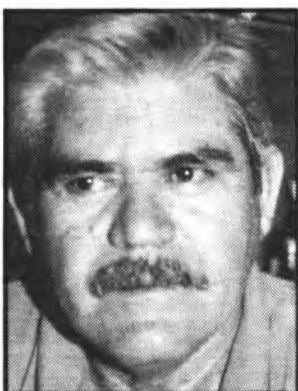
En Xim Pérez és l'amo del Restaurant Ambar. La seva especialitat és la paella i els plats combinats. En aquest restaurant es pot menjar i beure per 1.500 ptes.

En Ramon Martínez és l'amo dels restaurant Hamburg, de Sometimes. L'escalopa a la caçadora i l'entrecot al pebrebo són l'especialitat de la casa. S'hi pot menjar per 1.000 pessetes.

En Joan-Pere Cebrián és l'amo jove del Restaurant Delfín Dorado, de Badia. La seva especialitat són les paelles, la graellada de peix i la graellada de carn. El menú val 700 ptes.

En Toni Martí és l'amo del restaurant Jamaica. La paella, els xot rostit i el frit mallorquí són les especialitats d'aquest restaurant. El menú val 725 ptes.

En José María Márquez és l'amo del restaurant Ses Cadenes. Serveix tapes i plats combinats. Serveix un menú a 600 pessetes.

Alfons Balcells és l'amo del Restaurant s'Arenal. És especialista en paelles, albergínies farcides, patates farcides... El menú val 750 ptes.

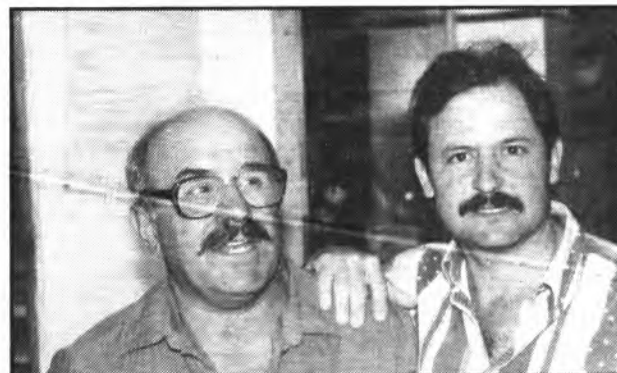
Na Maria Luz Pasamón és la madona del Restaurant Montebello, de les Palmeres. Un restaurant especialitzat en noces, comunions i dinars de negocis. També se'hi fan menjars per encàrrec i plats combinats. El preu mitjà és de 1.200 ptes.

Fa 18 anys que en Joan Oiver i el seu germà Felip, de Pòrtol, regenten la cafeteria Florida de les Meravelles. Serveixen begudes i plats combinats. L'especialitat de la casa, però, són els gelats amb maduixes i meló.

En Jordi Lee i la seva família regenten el Restaurant China Oriental. Serveixen les delícies de la cuina xinesa a uns preus ben convenients. Per 900 pessetes s'hi pot menjar i beure.

N'Antonio Espigares, després de trenta anys de feina en la venda i reparació de motos a s'Arenal, ha partit cap a Santo Domingo on estudiarà la situació del negoci de les motos en aquella terra i mirarà de muntar-hi un negoci. N'Espigares, que es va separar de la seva dona fa devers cinc anys, se'n va amb en José Antonio Martínez, un altre arenaler que fa quatre anys va partir per trobar una nova vida de treball i amor en aquelles terres caribenyes. No cal dir que a n'Espigares l'espera una al·lota ben rumbosa per fer-li companyia. El fill de n'Espigares continuarà el negoci familiar de venda de motos a ses Cadenes de s'Arenal.

N'Antoni Hernández i n'Alexandre Luis, que abans feien feina d'electricista i de bàrman, s'han associat i han posat una botiga de venda de bicicletes a s'Arenal de Mallorca. N'Antoni Hernández també fa un programa de corregudes amb bicicleta de muntanya al Canal 26, la televisió de s'Arenal.

Al Píllari hem trobat aquesta fàbrica de precuinats. Codire, cuina pizzes, lassanyes, canelons, salses varies i altres coses que serveixen als restaurants i hotels de tot Mallorca. Els amos i les operàries són tots consellers.

La família Gaià és la propietària del Restaurant Teo's de les Meravelles. La seva especialitat són les pizzes, les paelles i l'espatlla de xot. En aquest restaurant es pot menjar bé per 2.000 ptes.

L'ESTEL

de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom:

Carrer:

..... D.P.

Població: Tel.:

M'interessa una subscripció:

SEMESTRAL 1.500 PTS

Rebut domiciliari a un banc

Entitat:

Sucursal:

Banc: Suc.:

Compte n.º

Titular:

Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al
Camí de les Pedreres, 30 - S'Arenal